

داربست

هدف‌های رفتاری: از فرآگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل:

- ۱- داربست را تعریف نموده و هدف از آن را بیان کند.
- ۲- انواع داربست‌ها را بیان کند.
- ۳- داربست‌های کوتاه، بلند فلزی و پیش آمده (سکوی کار) را تعریف کند.
- ۴- حفاظت و ایمنی در داربست را تشریح کند.

۱۵- داربست

۱۵-۲- انواع داربست‌ها

۱۵-۲-۱- داربست‌های کوتاه: در ساختمان‌های با ارتفاع کم و در قسمت‌های داخلی، از داربست‌های کوتاه و سبک استفاده می‌کنند. معمولاً در این مورد دو عدد بشکه و یک یا دو تخته زیر پا قرار می‌دهند. این کار اصولی و ایمن نیست بخصوص موقعی که از بشکه به صورت خوابیده استفاده شود زیرا چرخش ناگهانی بشکه، احتمال سقوط کارگر را به دنبال خواهد داشت. استفاده از خرک به خاطر امنیت بیشتر به مراتب بهتر از بشکه است. خرک‌ها را از چوب یا فلز می‌سازند. خرک‌های چوبی را اگر با چهارتراش‌هایی به ابعاد 8×8 یا 10×10 سانتی‌متر بسازند و در آن‌ها به اندازه‌ی کافی تخته‌های چپ و راست و دستک به کار بزنند، از کارآیی خوبی برخوردار خواهند بود. وسایل اتصال در این مورد جسب چوب و میخ است. با استقرار حداقل ۲ خرک و تخته‌های زیرپایی بر روی آن‌ها، کارهای داخلی ساختمان از جمله طاق‌زنی، گچ‌کاری و... را با تسلط می‌توان انجام داد. حداقل فاصله‌ی دو خرک از یکدیگر ۳ متر است و در صورت

۱۵-۱- تعریف و هدف از داربست

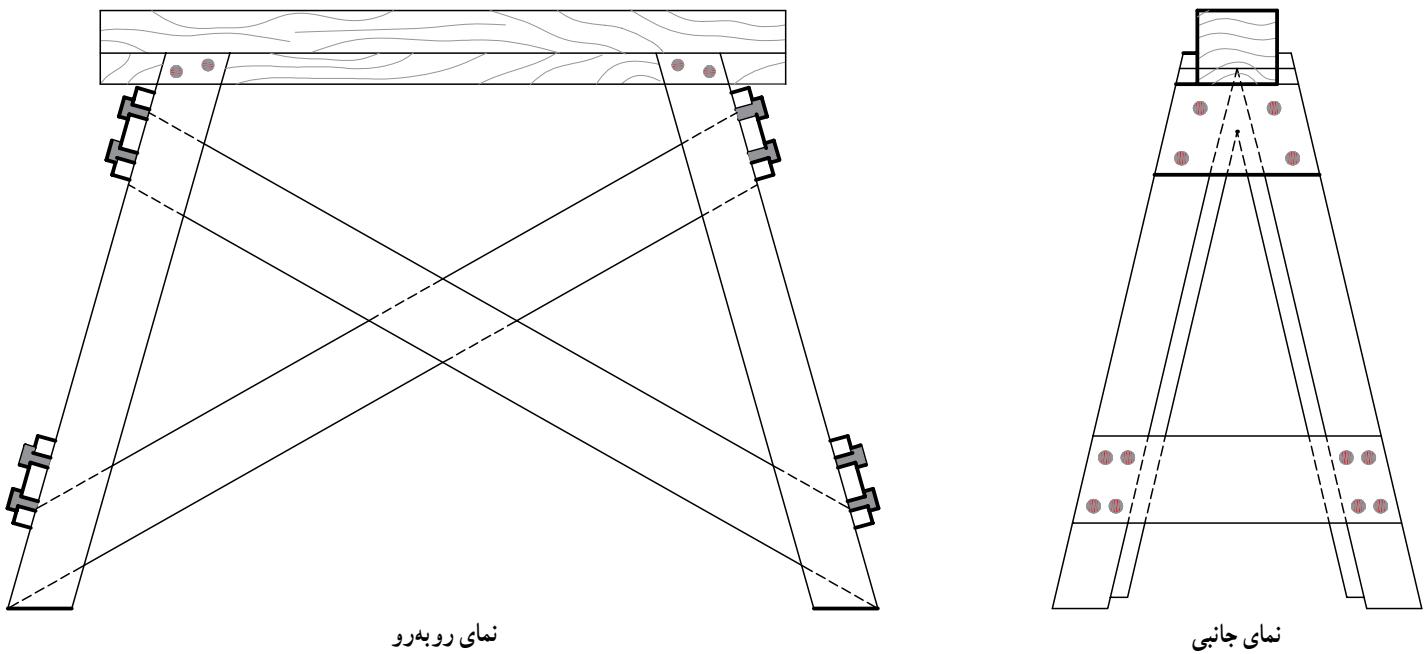
کارگر تا زمانی که روی زمین ایستاده، می‌تواند تا ارتفاع محدودی کار کند و برای ادامه‌ی کار در قسمت بالا، باید وسیله‌ای در زیر پای خود قرار دهد. بدیهی است هرچه ارتفاع دیوار بالا رود، وسیله‌ی زیر پا هم باید بلندتر شود. این وسیله در کارهای ساختمانی داربست نام دارد.
در قدیم برای اجرای ساختمان‌های بلند، با ریختن تدریجی خاک به زیر پای بنای، کف را کم کم بالا می‌برند و ارتفاع مورد نیاز را تأمین می‌کردند.

پس از احداث و انجام ساختمان، خاک ریخته شده را بر می‌داشتند تا به کف اولیه برسند. از یک طرف پر زحمت بودن این عمل و از طرفی نیاز روزافزون به ساختمان‌های بلند، انسان را وادار کرد تا از وسیله‌ای سبک و راحت برای این منظور استفاده کند. همراه با سبکی و راحتی، مسئله‌ی ایمنی، سرعت در برپایی، استفاده و جمع کردن داربست هم برای انسان مطرح بود تا بالاخره به داربست‌های^۱ امروزی دست یافت.

۱- تا چندی پیش تمام داربست‌ها از چوب بودند، اما به خاطر گرانی، کمبود و دوام کم چوب، امروزه استفاده از آن کمتر صورت می‌گیرد و چوب کم جایش را به فلز می‌دهد. نوع فلزی این وسیله هم «داربست» نام گرفت. دار = چوب راست و بلند.

آنها از ۴ متر بیشتر نشود (شکل‌های ۱۵-۱، ۱۵-۲ و ۱۵-۳).

نیاز، ۲ خرک را می‌توان روی هم قرار داد به شرط آن که ارتفاع

شکل ۱-۱۵-۱- خرک چوبی

شکل ۱۵-۳

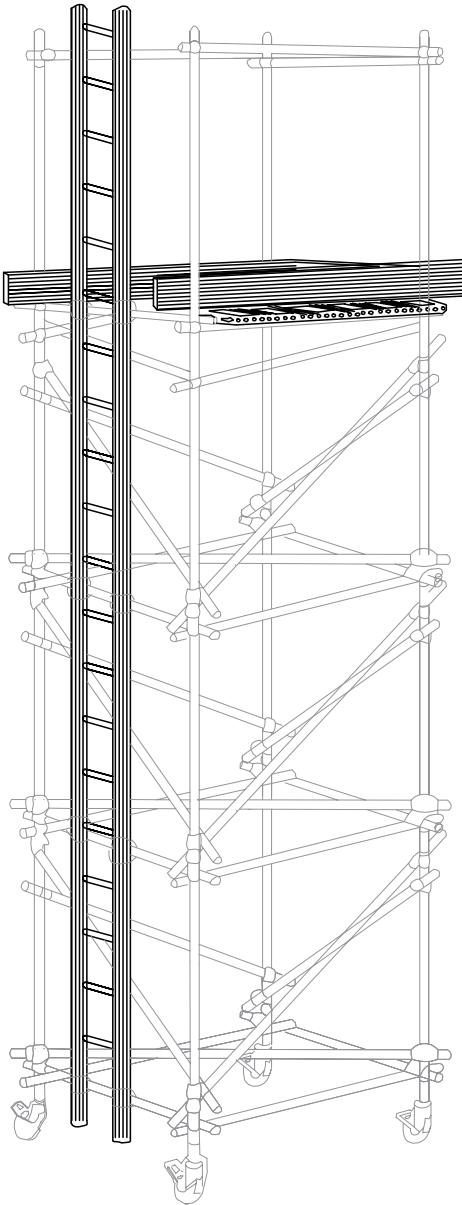

شکل ۱۵-۲

سنگین مانند آجر، بلوک و... بر روی این داربست مجاز نیست.
حداکثر ارتفاع مجاز این گونه داربست‌ها ۳ متر خواهد بود.
تعمیرکاران و نقاشان می‌توانند برای کارهای موضعی، از
داربست‌های چهاربایه‌ای فلزی چرخ دار (سکوی کار متحرک)
استفاده کنند.

از لوله، نبیشی و قوطی فلزی هم می‌توان خرک‌های نسبتاً سبک و محکم ساخت. کلیه اتصالات در این مورد، جوشی هستند.

با دو عدد نزدبان دوطرفه و تخته زیرپایی، داربستی موقتی برای کارهای سبک می‌سازند. قرار دادن ظرف ملاط، مصالح

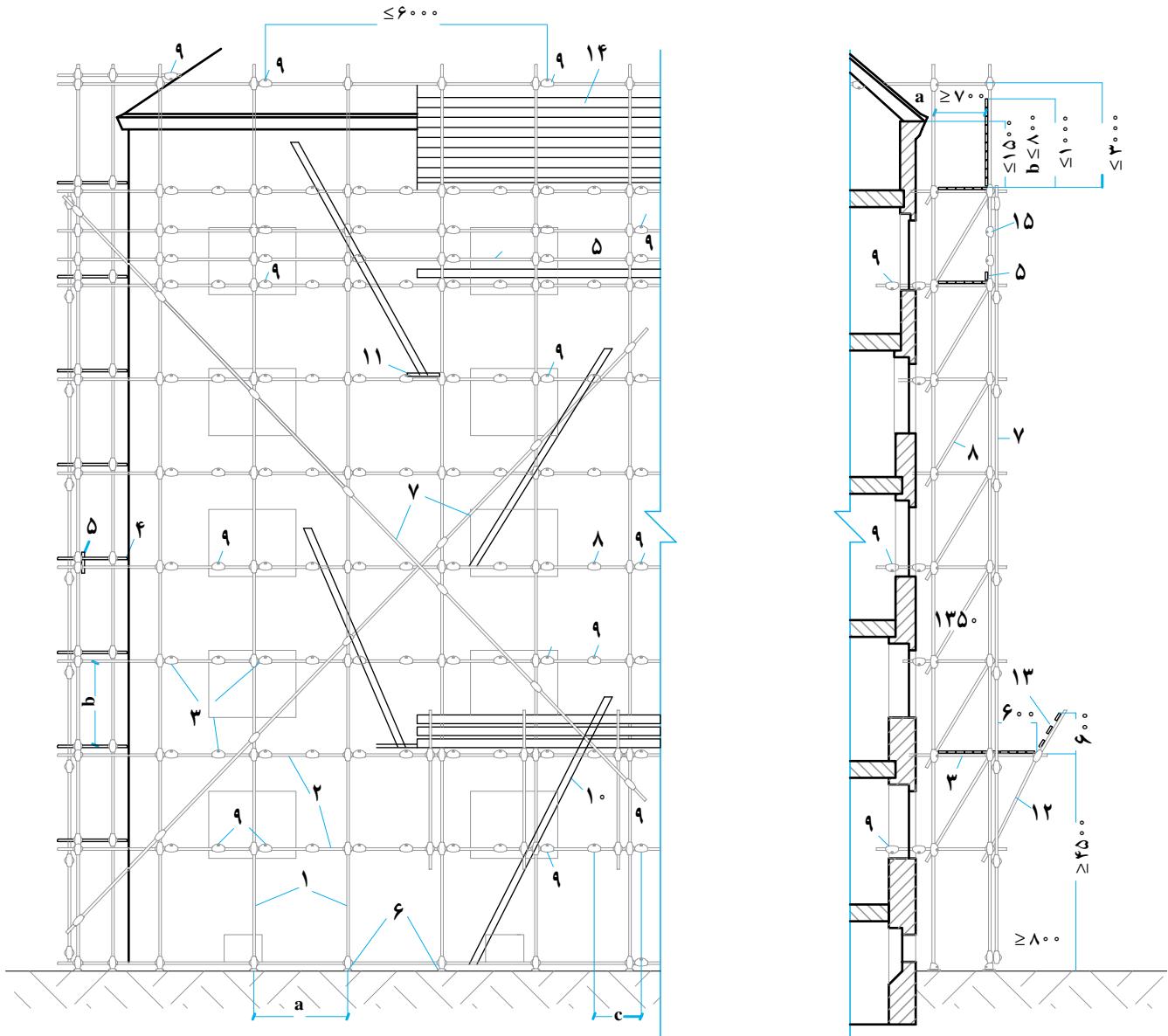

شکل ۱۵-۴— داربست چهارپایه‌ای متحرک (سکوی متحرک)

برای بالا و پایین رفتن از داربست، حتماً باید از نردهان سالم استفاده شود. در شکل ۱۵-۵ نمای رو به رو و نمای جانبی یک داربست فلزی را می‌بینید. در شکل ۱۵-۶ مهار داربست به دیوار دیده می‌شود. وسایل اتصال و متعلقات مربوط به داربست‌های بلند فلزی بست زوجی: این بست وسیله‌ی اتصال لوله‌های عرضی به پایه‌های عمودی است.

بالا و پایین رفتن از این سکو به وسیله‌ی نردهان عمودی انجام می‌شود. برای جلوگیری از سقوط، وجود جانپناه به ارتفاع یک متر در اطراف محل استقرار الزامی است. برای آن که این داربست در موقع کار واژگون نشود، باید سطح اتکای کافی داشته باشد. برای حرکت و جابه‌جا کردن، آن‌ها را چرخ دار می‌سازند. در موقع کار چرخ‌ها باید قفل شوند. حدّاً کثر ارتفاع این داربست‌ها برای کار کردن در مکان‌های باز ۸ متر و در مکان‌های بسته ۱۲ متر است (شکل ۱۵-۴).

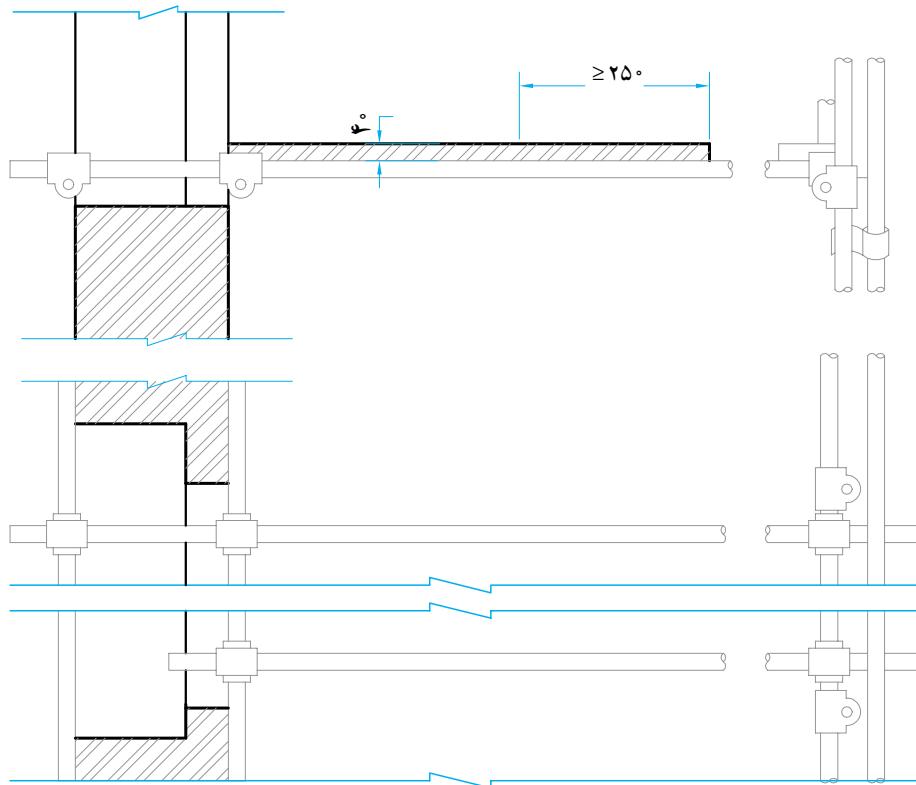
۱۵-۲— داربست‌های بلند فلزی: این داربست‌ها را با لوله‌های فولادی به قطر $\frac{3}{8}$ میلی‌متر (اصطلاحاً ۵ سانتی‌متری) با حدّاقل ضخامت ۴ میلی‌متر و بست‌های مربوط مونتاژ می‌کنند. با اتصال لوله‌ها به یکدیگر به وسیله‌ی بست‌ها در زمانی نسبتاً کوتاه می‌توان داربستی ثابت و محکم به وجود آورد و از آن برای کار در ارتفاع استفاده کرد. برای جلوگیری از واژگون شدن، باید داربست را به طریق مناسبی به دیوارهای ساختمان مهار کرد. حدّاً کثر فاصله‌ی دو مهار از یکدیگر ۶ متر است.

۱- پایه	۲- قطعه‌ی طولی (کش طولی)
۴- کف (تخته زیر پایه)	۵- مهار عرضی (cross brace)
۷- مهار طولی	۸- نرده
۱۰- نرده‌ی جان‌پناه	۱۱- نگهدارنده‌ی سکوی حفاظتی
۱۳- سکوی حفاظتی	۱۴- دیوار حفاظتی
۱۵- دیوار حفاظتی	۳- قطعه‌ی عرضی (کش عرضی)
۶- ورق زیر پایه	۹- قلاب
۱۲- نگهدارنده‌ی سکوی حفاظتی	۱۵- نرده‌ی جان‌پناه

۱- پایه
۴- کف (تخته زیر پایه)
۷- مهار طولی
۱۰- نرده
۱۳- سکوی حفاظتی

شکل ۵-۱۵- نمایش داربست فلزی

شکل ۱۵-۶ - طریقه‌ی مهار کردن داربست فلزی به دیوار

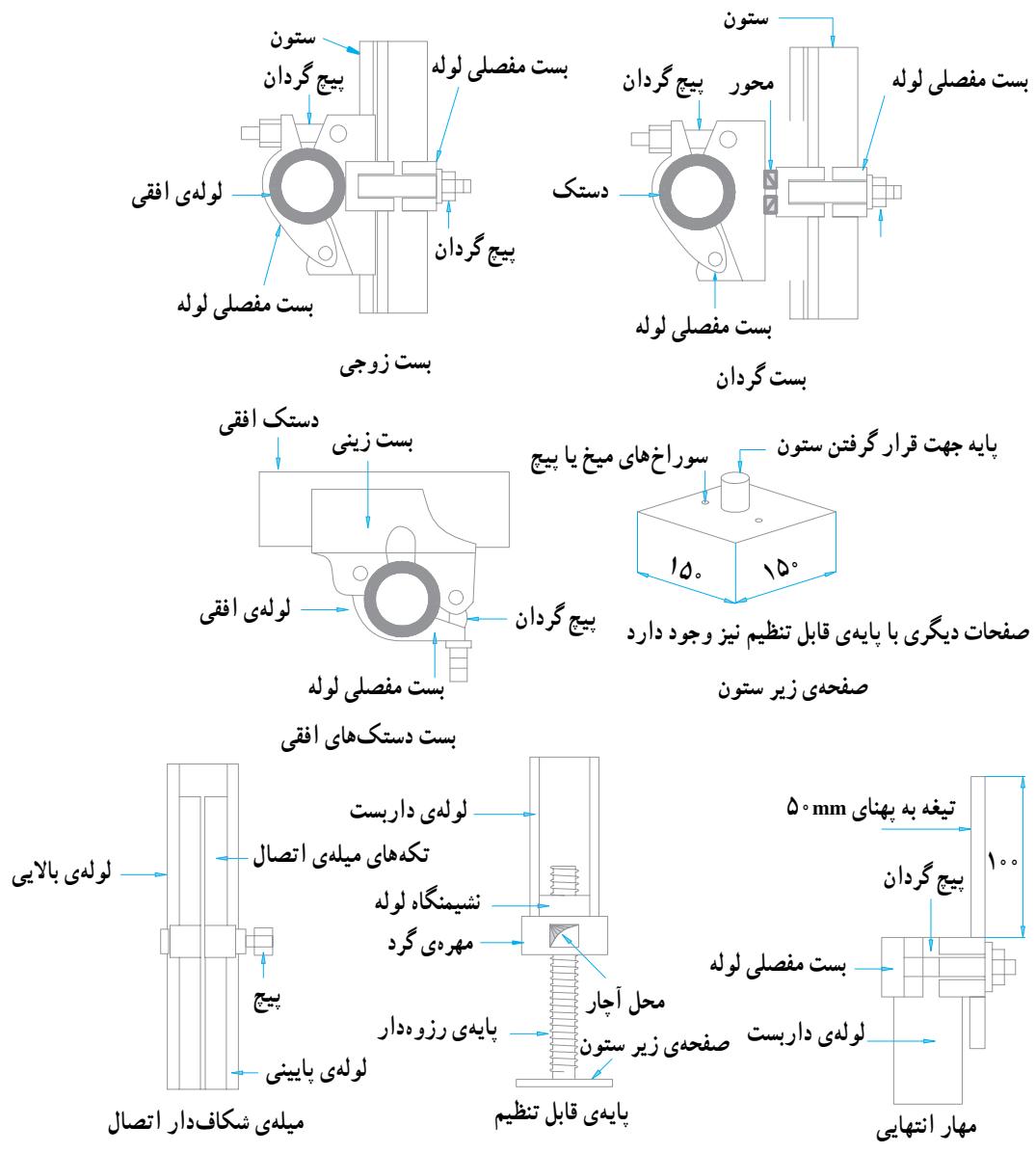
پایه‌ی قابل تنظیم: به جداره‌ی داخلی پایین لوله متصل می‌شود و به وسیله‌ی آن ارتفاع پایه‌ی داربست تنظیم می‌شود.
صفحه‌ی زیر ستون: صفحه‌ی مرتع شکل پایه‌داری است که برای توزیع بار از قسمت تحتانی ستون بر روی تکیه‌گاه، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

شکل ۱۵-۷ تعدادی از اتصالات داربست فلزی را نشان

می‌دهد.

بست گردان: از دو بست مجزاً تشکیل شده است که با پیچ شدن به یکدیگر، امکان چرخش آن‌ها وجود دارد. به وسیله‌ی این بست، دو لوله را می‌توان با هر زاویه‌ای به هم وصل کرد.
بست لوله‌های افقی: این بست، دو لوله‌ی افقی را تحت زاویه‌ی 90° درجه به یکدیگر وصل می‌کند.

میله‌ی شکاف‌دار اتصال: برای طویل کردن دو لوله‌ی داربست به کار می‌رود.

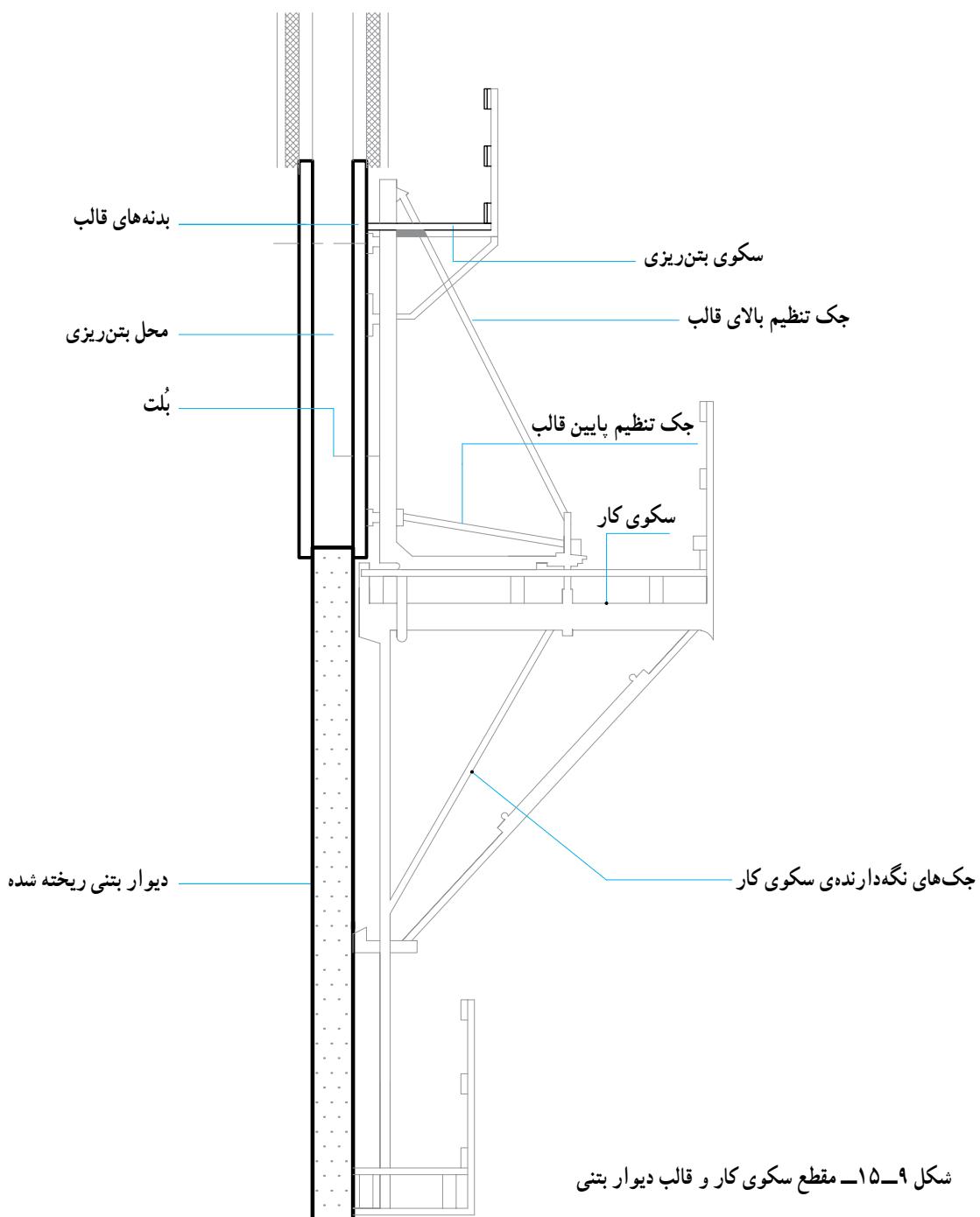
شکل ۷-۱۵- نمونه اتصالات داربست فلزی

شکل ۸

مصالح داربست صرفه جویی زیادی به عمل می‌آید.
بعضی انواع آن مستقیماً به قالب‌های پیش‌ساخته‌ی بتونی متصل هستند و همراه با قالب‌ها حرکت می‌کنند.
در شکل ۱۵-۹ مقطع یک سکوی پیش‌آمده‌ی متصل به قالب دیوار بتونی دیده می‌شود.
در شکل‌های ۱۵-۱۰، ۱۵-۱۱، ۱۵-۱۲ و ۱۵-۱۳ سکوی پیش‌آمده را برای کارهای اجرایی می‌بینید.

۱۵-۲-۳ داربست (سکوی) پیش آمده: این نوع داربست از سطح ساختمان به صورت سکو بیرون می‌زند و به همین جهت به آن داربست (سکوی) پیش آمده می‌گویند.
این داربست‌ها به دیوارهای ساختمان تکیه دارند و در مکان‌هایی که برپاسازی داربست‌های مرسوم از سطح زمین غیرممکن یا پرهزینه باشد، مورد استفاده قرار می‌گیرند. همین‌طور که ساختمان بالا می‌رود، آن‌ها هم از دیوار باز می‌شوند و توسط جرثقیل در محل جدید (بالاتر) نصب می‌شوند و به این ترتیب در

شكل ١٥-١١

شكل ١٥-١٠

شكل ١٥-١٢

۱۵- حفاظت و ایمنی در داربست

- یک داربست، باید از زمان استقرار تا زمان جمع‌آوری از استحکام و ایمنی کافی برخوردار باشد تا کارگران با خیال آسوده و مطمئن بر روی آن کار کنند. برای این منظور رعایت نکات زیر الزامی است:
- ۱- مصالح تشکیل‌دهنده‌ی داربست (چوب - فلز) و وسایل اتصال از نوع مرغوب باشند.
 - ۲- پایه‌ها بر روی کفِ محکم مستقر شوند و تعداد آن‌ها با توجه به ارتفاع و بارهای واردہ به اندازه‌ی کافی باشد.
 - ۳- حدائق دو محافظ طولی (چپ و راست) در هر داربست به کار رود.
 - ۴- برای جلوگیری از واژگون شدن، داربست‌های بلند به دیوار ساختمان مهار شوند، حداقل فاصله‌ی دو مهار از یکدیگر در داربست‌های فلزی ۶ متر است.
 - ۵- حدائق ضخامت تخته‌های زیرپایی ۴ سانتی‌متر و حدائق عرض آن‌ها ۲۵ سانتی‌متر است. این‌گونه تخته‌ها باید کاملاً سالم، بدون ترک و از مقاومت کافی برخوردار باشند.
 - ۶- پوشش تخته‌های زیرپایی حدائق ۲۰ سانتی‌متر باشد و در صورتی که دو تخته کنار هم قرار گیرند، ۲۰ سانتی‌متر از قطعه‌ی عرضی داربست عبور کند.
 - ۷- برای جلوگیری از سقوط ابزار و مصالح، تخته‌های کناری (پاخور) نصب شود.
 - ۸- برای جلوگیری از سقوط افراد، جان‌پناه به ارتفاع یک متر نصب شود.
 - ۹- در داربست‌های بلند، برای بالا و پایین رفتن فقط از نزدیان سالم استفاده شود.
 - ۱۰- در ارتفاع $4/5$ متری از کف زمین، توری فلزی که آن را اصطلاحاً «سقف حفاظتی» می‌نامند، نصب شود. حدائق عرض این حفاظت باید $1/5$ متر باشد.
 - ۱۱- از انشتن مصالح ساختمانی روی تخته‌های زیرپایی به صورت متمرکز خودداری شود. مصالح ساختمانی به هیچ‌وجه نباید از مانع عبور و مرور افراد روی داربست شوند.
 - ۱۲- در داربست‌های مرتفع، در صورت امکان از کمربند ایمنی استفاده شود.

خود را بیازمایید

۱- خرک چیست؟ توضیح دهید.

۲- حداقل ارتفاع سکوی متحرک در فضای باز و بسته چند متر است؟

۳- در داربست‌های بلند فلزی حداقل فاصله‌ی دو مهار از یکدیگر چند متر است؟

۴- بست گردان چیست؟

۵- حدائق ضخامت و حدائق پوشش دو تخته زیرپایی چند سانتی‌متر است؟

۶- ارتفاع جان‌پناه در داربست چند سانتی‌متر است؟

۷- سقف حفاظتی چیست؟ مشخصات آن را بگویید.

وسایل ایمنی شخصی و کاربرد آن

هدف‌های رفتاری: از فرآگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل :

- ۱- لباس کار و کفش کار و دستکش کار را تعریف کرده و کاربرد هر کدام را بیان کند.
- ۲- عینک ایمنی، ماسک، کلاه ایمنی، کمربند ایمنی و طناب ایمنی را تعریف کرده و کاربرد هر کدام را توضیح دهد.

۱۶- لباس کار و وسایل حفاظتی شخصی

با شال گردن به طرف رنده کشیده می‌شود، سالم خواهد ماند؟ و یا می‌توان گفت در یک کارگاه ساختمانی، آجر بر روی پای کارگری که دمپایی به پا دارد، نخواهد افتاد؟ نتیجه؟ زخم شدن، شکستن! و...

در مثال اول ملاحظه می‌شود که شال گردن آویزان پوشش مناسبی در کارگاه نیست و در مثال دوم، کارگر کفش مناسبی به پا نکرده است.

بنابراین با پوشیدن لباس مناسب و استفاده‌ی صحیح از وسایل ایمنی شخصی و توجه به نکات ایمنی می‌توان حوادث و اتفاقات ناگوار را به حداقل رسانید. در ضمن با استفاده از وسایل مناسب می‌توان بازده کار را زیاد کرد. از نظر اقتصادی هم استفاده از وسایل ایمنی مقرنون به صرفه است، زیرا بسیاری از موقع هزینه‌ی درمان خیلی بیشتر از قیمت یک وسیله‌ی ایمنی است.

در درس‌های گذشته راجع به چگونگی ساخت و اجرای قسمت‌های مختلف ساختمان صحبت شد. در این درس می‌خواهیم درباره‌ی مجری آن یعنی انسان صحبت کنیم. انسانی که از گوشت و پوست و... تشکیل شده و آسیب‌پذیر است. انسان در کارگاه ساختمانی با وسایلی سر و کار دارد که کار گردن با آن‌ها نیاز به دقت و توجه فراوان دارد. کوچک‌ترین بی‌دقیقی و کم توجهی، باعث به وجود آمدن سانحه‌ای می‌شود که ممکن است غیرقابل جران باشد. مثلاً در نظر بگیرید شخصی به خاطر سرما از شال گردن استفاده کند و قسمتی از شال گردن آویزان باشد. به سراغ رنده برقی می‌رود و تصمیم به رنده کردن یک تگه چوب می‌گیرد. شال گردن آویزان و رنده در حال دوران با سرعت زیاد! آیا کسی می‌تواند تضمین کند که شال گردن به لای تیغه‌های رنده نخواهد رفت؟ و آیا می‌توان تضمین کرد که صورت آن شخص که

به این موضوع فکر کن و همیشه آن را شعار خود قرار بده با ارزش‌ترین موجودی که در یک کارگاه یافت می‌شود، انسان است.

از روپوش استفاده می‌شود، نباید آنقدر بلند باشد که در موقع حرکت به جایی گیر کند و دست و پا گیر باشد. آستین‌های گشاد

۱۶- لباس کار
لباس کار باید با نوع کار تناسب داشته باشد. در صورتی که

شکل ۱۶-۱

فراوانی به پاهای سالم دارد. بدون پای سالم کار کمتر پیش می‌رود. به شکل ۱۶-۲ نگاه کنید. حال به شکل ۱۶-۳ دقت کنید که تخته‌ای پر از میخ‌های بلند و تیز در کف کارگاه افتاده است. اگر پای شخصی با کفشی که در شکل اول دیده می‌شود بدون توجه روی میخ‌ها قرار بگیرد چه می‌شود؟ جواب مشخص است، پا زخم می‌شود و گاهی خیلی و خیم! بنابراین با پوشیدن کفش ایمنی، حفظ پاها به مقدار زیادی تضمین می‌شود. همچنین این کفش‌ها در زمستان گرم هستند و در نتیجه بازده کار بیشتر خواهد شد. استفاده از چکمه‌های لاستیکی بخصوص برای بتون‌ریزی مناسب

مانع انجام کار درست می‌شود و اگر از مچ بسته شود بهتر است. جنس آن نخی باشد که در تابستان خنک و در زمستان گرم‌تر باشد. لباس‌هایی که از مواد نفتی درست می‌شوند، حتی جرقه‌ی جوش‌کاری آن‌ها را سوراخ می‌کند. رنگ لباس کار بستگی به نوع کار دارد. رنگ‌های روشن مثل سفید و کرم برای بتا و رنگ‌های تیره مانند سرمه‌ای برای آرماتوریند، توصیه می‌شوند.

۱۶-۲ - کفش کار

در یک کارگاه ساختمانی، انسان برای کار کردن احتیاج

شکل ۱۶-۳

شکل ۱۶-۲

خوردن کارگران جلوگیری شود. جنس کف آن‌ها نوعی باشد که بزین و روغن روی آن‌ها اثر نگذارد و درنتیجه آج کف آن از بین نرود. در شکل ۱۶-۴ چکمه و پوتین ایمنی که دارای ورق فولادی است دیده می‌شود.

است. برای کارهای بنایی، قالب‌بندی و... پوتین مناسب است. پوتینی که در کف و پنجه‌ی آن ورق آهن باشد از مزایای زیادی برخوردار است و پوشیدن این نوع پوتین به کارگران ساختمان توصیه می‌شود. کف کفش‌های ایمنی باید آج دار باشند تا از سُر

شکل ۱۶-۴—پوتین ایمنی و چکمه‌های کار

شکل ۱۶-۵—استفاده از کفش مناسب در حال کار

۱۶-۳- دستکش کار

در کارگاه ساختمان، گاهی بنا به نیاز برای کارهای خاصی از دستکش استفاده می‌شود. مثلاً برای کار کردن با مصالح برنده مانند سنگ‌هایی که لبه‌ی تیز دارند و یا ورق آهن و... می‌توان دستکش به‌دست کرد. با به‌کار بردن دستکش در هوای سرد بخصوص موقعی که شخص با فلزات سرو کار دارد بازده کار بالا می‌رود. دستکش‌های کار عموماً با پارچه‌های با الیاف طبیعی و یا پارچه و چرم دوخته می‌شوند.

شکل ۱۶-۷

شکل ۱۶-۶- استفاده از دستکش در هوای سرد بازدهی کار را بالا می‌برد.

شکل ۱۶-۸

شیشه‌ی عینک‌های ایمنی باید از نوع نشکن باشند تا در اثر برخورد اجسام به آن، خرد نشده و به چشم صدمه نزنند. همچنین دارای قابی باشند که دور چشم را کاملاً بپوشاند و از ورود گرد و خاک به چشم جلوگیری کند.

۱۶-۴- عینک ایمنی

انسان به چشم هم مانند تمام دیگر اعضای بدن نیاز دارد. بدون چشم نمی‌شود کارهای بنایی، قالب‌بندی و... را انجام داد. چون چشم از اعضای حساس بدن است که همیشه در معرض خطر قرار دارد و باید نهایت دقیق به عمل آید تا آسیبی به آن نرسد. یک بنای سنگ کار که دائماً با برش سنگ سرو کار دارد باید در موقع بریدن سنگ از عینک، کفش و کلاه ایمنی استفاده کند. قطعات سنگ هر لحظه امکان دارد به طرف چشمان سنگ کار پرتاب شوند. در شکل‌های ۱۶-۷ و ۱۶-۸ دیده می‌شود که کارگران با داشتن عینک ایمنی با تسلط به محل دقیق کار خود نگاه می‌کنند و این عمل باعث می‌شود که کار دقیق‌تر و بازدهی آن زیادتر باشد.

۵-۱۶- ماسک

ماسک‌ها بر دو نوع اند، یکی ماسک‌هایی که در جوش‌کاری برای حفظ چشم‌ها از نور شدید ناشی از جوش‌کاری استفاده می‌شوند و دیگر ماسک‌های فیلتردار که برای جلوگیری از ورود گرد و خاک و گازها به داخل ریه مورد مصرف قرار می‌گیرند. نجّار و یا قالب‌بندی که مرتب با خاک ارّه سرو کار دارد، باید از ماسک فیلتردار استفاده کند، تا ریه‌ای سالم داشته باشند. بنای سنگ‌کار در موقع بریدن سنگ مقدار زیادی گرد و خاک تولید می‌کند، پس باید یک ماسک فیلتردار جلوی دهان و بینی خود قرار دهد. توصیه می‌شود کسانی هم که با دستگاه‌های برش مانند فرز سرو کار دارند، از ماسک فیلتردار استفاده کنند.

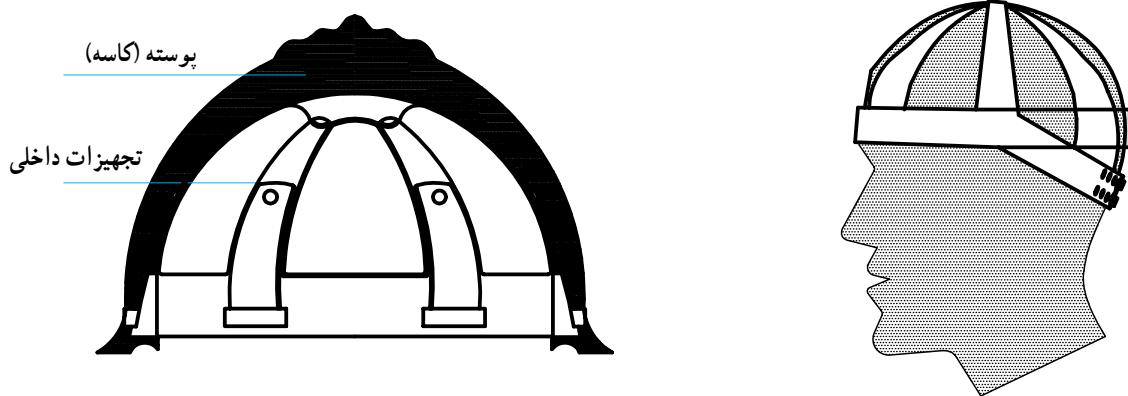
شکل ۹

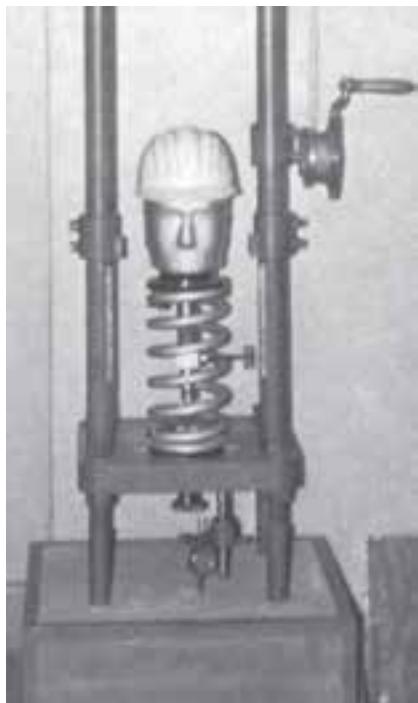
شکل ۱۰- سه نوع کلاه ایمنی

۶-۱۶- کلاه ایمنی

سقوط اجسام در کارگاه‌های ساختمانی به فراوانی اتفاق می‌افتد و با هر کس یا هر چیز که سر راهش باشد برخورد می‌کند. نتیجه‌ی برخورد بستگی به وزن و ارتفاع جسم دارد که وسعت آن از ضرب‌دیدگی سطحی تا مرگ است.

شکل ۱۶-۱۶- قسمت‌های مختلف کلاه ایمنی

شکل ۱۶-۱۶- دستگاه آزمایش مقاومت کلاه ایمنی

مقاوم باشد. یک یا دو حلقه‌ی فلزی به کمربند متصل هستند که به یکی از آن‌ها طناب ایمنی وصل می‌شود. کمربند ایمنی با طناب و متعلقات باید حدّاً قل نیروی استاتیکی 160 کیلوگرم را تحمل کند.

۱۶-۸- طناب ایمنی

طناب ایمنی از کتف، پرلون و یا تسممه‌ی چرمی ساخته می‌شود. طناب و متعلقات آن باید بار استاتیکی 160 کیلوگرم را

کلاه ایمنی باید در مقابل ضربه از مقاومت کافی برخوردار باشد. برای آزمایش مقاومت آن از دستگاه ساده‌ای طبق شکل ۱۶-۱۲ استفاده می‌شود. توسط یک وزنه‌ی مخروطی شکل به وزن $1/5$ کیلوگرم از ارتفاع $1/5$ متری ($2/25\text{kgm}$) به وسط کلاه ضربه وارد می‌شود، در این حالت هیچ‌گونه شکستی نباید در کلاه به وجود آید. کلاه ایمنی باید در شرایط دمایی از -10° تا $+50^{\circ}$ درجه‌ی سلسیوس تغییر شکل ندهد.

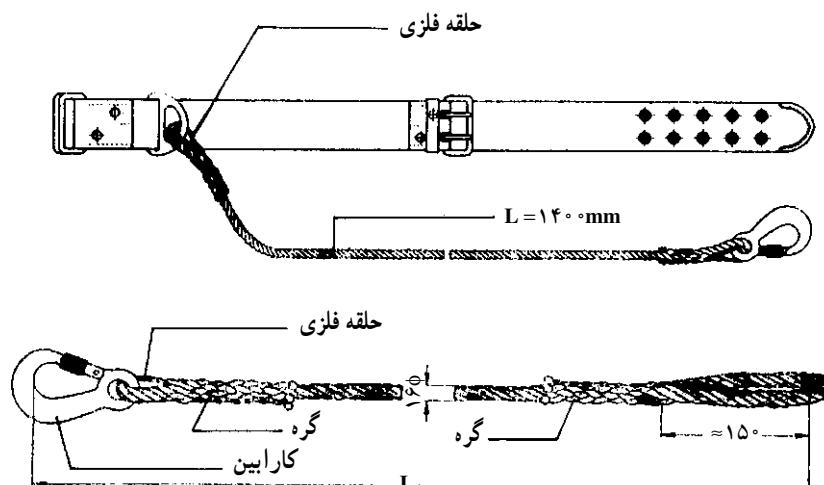
۱۶-۷- کمربند ایمنی

کمربندهای ایمنی باعث جلوگیری از سقوط اشخاص از ارتفاعات می‌شوند. اشخاصی که در محل‌های بلند و پرتابگاه‌ها کار می‌کنند و امکان سقوط آن‌ها وجود دارد، باید از کمربند ایمنی استفاده کنند. جنس کمربند چرم و یا پرلون به عرض حدّاً 85 و ضخامت حدّاً 3 میلی‌متر است. جنس آن باید مرغوب و از مقاومت کافی برخوردار باشد. برای آن‌که به اندازه‌ی کمر تنظیم شود، یک سگک فلزی دارد که آن هم باید به اندازه‌ی کافی

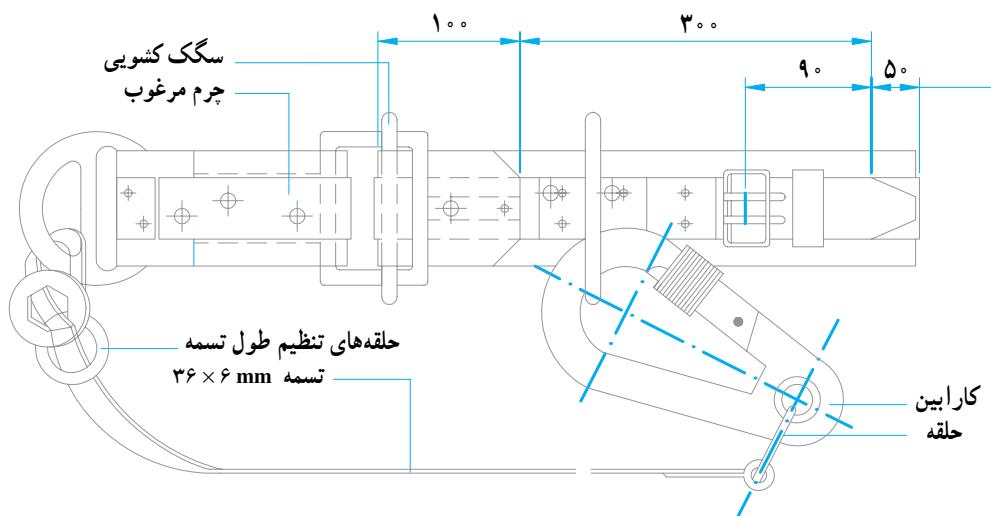
(فلاپ) وصل می‌شود.

کارابین باید در مقابل نیروی 1600 N کیلوگرمی هیچ‌گونه تغییر شکلی ندهد. در شکل ۱۶-۱۳ کمربند ایمنی از جنس پرلون و طناب ایمنی کنفی و در شکل ۱۶-۱۴ قسمت‌های مختلف کمربند چرمی و تسممه‌ی چرمی دیده می‌شوند. در شکل ۱۶-۱۵ کمربند چرمی ایمنی را به دور کمر می‌بینید.

تحمل کند. قطر طناب کنفی حداقل 16 mm در نوع پرلون آن، حداقل 12 mm متر باشد. در صورتی که از چرم استفاده شود حداقل عرض 36 mm و حداقل ضخامت 6 mm متر و جنس آن باید کاملاً مرغوب و بدون ترک باشد. طول طناب‌ها باید حداقل 1400 mm باشد و نباید آن‌ها با گره زدن کوتاه کرد. برای کوتاه کردن از حلقه‌هایی که به کمربند متصل است استفاده می‌شود. یک سر طناب به کمربند متصل و سر دیگر آن به یک کارابین

شکل ۱۶-۱۳- کمربند ایمنی از نوع پرلون و طناب کنفی

شکل ۱۶-۱۴- نمای کمربند ایمنی چرمی و طناب ایمنی چرمی و کارابین

شکل ۱۵-۱۶- کمربند ایمنی چرمی و طناب متصل به آن

خود را بیازمایید

- ۱- چرا پوشیدن بوتین هایی که دارای ورق فولادی هستند توصیه می شود؟
- ۲- آیا استفاده از دستکش برای هر کاری مناسب است؟ برای جواب خود دلیل بیاورید.
- ۳- سه شغل را در ساختمان سازی نام ببرید که استفاده از عینک ایمنی برای آنها ضروری است.
- ۴- در شکل ۱۶-۷ اگر کارگر بدون عینک کار کند، چه اتفاقاتی ممکن است بیفتد؟
- ۵- استفاده از ماسک برای کار کردن با چه دستگاه هایی توصیه شده است؟
- ۶- به چه دلیل کلاه ایمنی را از جنس فلز نمی سازند؟ (برای کارهای ساختمانی)
- ۷- مقاومت کلاه ایمنی در مقابل ضربه چقدر باید باشد؟
- ۸- از کمربند ایمنی در چه جاهاي استفاده می شود؟
- ۹- حدّاقل نیرویی که کمربند ایمنی باید تحمل نماید، چند کیلوگرم است؟
- ۱۰- قطر طناب های ایمنی کتفی و پرلون حدّاقل باید چند میلی متر باشد؟

کمک‌های اوّلیه

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل:

- ۱- کمک‌های اوّلیه را تعریف کند.
- ۲- بریدگی‌ها، شکستگی و دررفتگی در استخوان را تعریف نماید و شیوه‌ی کمک‌رسانی به مصدوم را بیان کند.
- ۳- برق‌گرفتگی، برق‌زدگی، آفتاب‌زدگی و سرمازدگی را تعریف نموده و شیوه‌ی کمک‌رسانی به مصدوم را بیان کند.
- ۴- گرما و ضایعات حاصله از آن و سرما و عوارض آن را توضیح دهد.
- ۵- مسمومیت با غذا را تعریف نموده و علایم واضح مسمومیت را برشمارد.

۱۷- کمک‌های اوّلیه

به طور کلی برای رسیدن به نتیجه‌ی مطلوب، شخص کمک‌کننده به مجروح، باید با خون سردی و اعتماد به نفس عمل کند. با مشاهده‌ی وضع دردنگ و جراحات مصدوم، هر قدر هم هول‌انگیز باشد، خود را نبازد و ناراحت نشود. اشخاص کنجدکاو و تماساچی را به استثنای یکی دو نفر به عنوان کمک و شاهد، از اطراف مصدوم دور کند. رعایت بهداشت، هنگام کمک، بسیار مهم است. زیرا عدم رعایت آن، خطر عفونت زخم و مسموم شدن خون را دربر دارد.

در یک کارگاه ساختمانی فعال، بارعاایت مسائل اینمی، بازهم امکان دارد حوادث پیش‌بینی نشده‌ای بروز نماید که باعث مجروح و مصدوم شدن افراد شود.

در بسیاری از این موارد، کمک فوری و صحیح می‌تواند حدائق از پیشرفت جراحت بکاهد و باعث نجات جان انسانی بشود.

باتوجه به مطالب فوق، لزوم فراگیری اصول کمک‌های اوّلیه برای هر فرد، بخصوص برای تکنسین ساختمان، باتوجه به مسئولیتش در کارگاه مشخص می‌شود.

توجه: کمک کننده نباید خود را به جای پزشک تصویر نماید. او تاحدودی که مجاز است می‌تواند به مصدوم کمک برساند و آخرین وظیفه‌اش رساندن مصدوم به پزشک است.

باند نوار کش‌دار، نوار شربان‌بند پلاستیکی، پارچه‌های کتانی سه‌گوش، تخته شکسته‌بندی (Splint یا Atelle)، پنس و قیچی. داروهای موردنیاز عبارت‌اند از:

وسایل اوّلیه‌ی مورد نیاز در کارگاه عبارت‌اند از: نوار چسب (لوکوپلاست)، چسب زخم (تنسوپلاست)، تنزیب (گاز) برای پانسمان زخم، تنزیب سوختگی، پنبه هیدروفیل،

با باند پیچیده شود.

۱۷-۲- شکستگی - دررفتگی

شکستگی و دررفتگی استخوان در نتیجهٔ سقوط یا ضربه عارض می‌شود و علایم آن درد، تورم، حرکات غیرعادی و تغییرشکل عضو شکسته است. اگر استخوان از پوست بیرون نزند، شکستگی «بسته» (ساده) نام دارد و اگر استخوان شکسته از گوشت و پوست بیرون بزند، شکستگی «باز» (مرکب) نام دارد که همراه با خون‌ریزی است. در صورتی که شکستگی «باز» باشد، کمک‌کننده، اطراف زخم را تمیز و آن را با ملایم پانسمان می‌کند، سپس آن را با تختهٔ شکسته‌بندی (Splint) ثابت نگه می‌دارد و فوراً مصدوم به بیمارستان منتقل می‌شود. برای ثابت نگهداری شکستگی می‌توان از وسایلی مانند پتوی لوله‌شده، تکه‌تخته، مقواهی ضخیم و ... استفاده کرد.

توجه: کمک‌کننده هرگز نباید در صدد صاف کردن و جانداختن استخوان شکسته و یا دررفته برآید. این کار فقط به‌عهدهٔ پزشک متخصص است.

هستند، خارج کرد. اگر جسم خارجی در سطح زیرین پلک باشد، می‌توان آن را با یک دستمال مرطوب و تمیز درآورد. در اثر ضربه‌خوردن به چشم، ممکن است پارگی پلک عارض شود. در این صورت کمک‌کننده، چشم (ترجیحاً هر دو چشم) را با یک پانسمان ملایم و بدون فشار می‌پوشاند و مصدوم را فوراً به پزشک می‌رساند.

توجه: در صورتی که جسمی به داخل قرنیه فرورفته باشد (مثلاً تکه سیم)، شخص کمک‌کننده به هیچ‌وجه نباید در صدد خارج کردن آن جسم از قرنیه برآید. مجروه باید فوراً به پزشک رسانده شود.

دستکش لاستیکی به‌دست کند و در صورت نبودن دستکش لاستیکی، مقداری پارچه‌ی خشک به دور دست پیچید و خود را عایق نماید سپس با یک چوب خشک، سیم برق را از بدن شخص مصدوم جدا کند. (بهتر است روی یک تکه لاستیک، شیشه، چوب و یا هر جسم عایق دیگری بایستید). در صورتی که توقف

آب اکسیژنه (محلول ۳٪)، ماده‌ی ضد عفونی کننده (مثلاً بتادین)، آمونیاک، قطره یا قرص مقوی قلب (همراه با دستور استفاده)، قرص مسکن.

۱۷-۳- بریدگی‌ها

بریدگی‌ها در اثر برخورد یک جسم برند مانند مفتول آرماتوریندی، میخ، شیشه و ... به وجود می‌آیند که باعث زخم می‌شوند و ممکن است به علت آلودگی چرک کنند. بریدگی معمولاً همراه با خون‌ریزی است که باید فوراً جلوی خون‌ریزی گرفته شود. برای این کار کافی است یک تنزیب (گاز) روی محل بریدگی قرار گیرد و با دست محکم روی تنزیب فشار داده شود تا خون بند بیاید و سپس بدون شست و شوی محل زخم با آب، مقداری ماده‌ی ضد عفونی کننده به زخم مالیده شود. با گاز استریل و قشری پنبه آن را پوشانده و

۱۷-۴- جسم خارجی در چشم

اجسام خارجی با اندازه‌های مختلف و جنس‌های مختلف می‌توانند وارد چشم شوند و آن‌ها را اکثراً در زیر پلک فوقانی و یا روی قرنیه می‌توان یافت. ممکن است جسم با جریان اشک از چشم خارج شود. در غیراین‌صورت می‌توان اجسام خارجی را به وسیلهٔ شستشوی ملایم با آب، در حالی که چشم‌ها کاملاً باز

توجه: در صورتی که جسمی به داخل قرنیه فرورفته باشد (مثلاً تکه سیم)، شخص کمک‌کننده به هیچ‌وجه نباید در صدد خارج کردن آن جسم از قرنیه برآید. مجروه باید فوراً به پزشک رسانده شود.

برای نجات شخص برق‌گرفته، ابتدا باید جریان برق را قطع کرد، زیرا قبل از قطع جریان برق، تماس مستقیم با مصدوم خطرناک است. اگر امکان قطع جریان برق نباشد، کمک‌کننده باید یک

غدد عرق ساز خارج شده و بر روی پوست بدن می‌آید. سپس آب آن در اثر حرارت تبخیر شده و در نتیجه بدن را سرد می‌کند. با ازدست دادن نمک طعام، از اسید کلریدریک معده کاسته می‌شود. اسید معده میکروب‌های را که با غذا وارد معده می‌شوند می‌کشد، لذا کمی اسید معده، خطر مبتلاشدن به عفونت‌های میکروبی روده را زیاد می‌کند. درجه حرارت بدن افرادی که دچار گرمایش‌گی می‌شوند باید فوراً پایین آورده شود. به کاربردن حوله‌ی خیس و آب سرد روی تمام سطح بدن مناسب است و در ضمن چون بدن احتیاج به نمک دارد، استفاده از محلول نمک‌طعم (یک قاشق چایخوری نمک در یک لیتر آب) می‌تواند مفید باشد.

۱۷-۸- سرمایش

سرما همراه با باد عاملی است که روی نسوج بدن به سرعت اثر می‌گذارد و بدن را دچار سرمایش‌گی می‌کند. سرمایش‌گی ممکن است موضعی باشد یا تمام بدن را بگیرد. عوامل مساعد کننده‌ی این عارضه، گرسنگی، خستگی، ضعف شدید یا خواب است. قسمت‌های باز بدن مانند گوش، بینی و انگشتان دست بیشتر در معرض سرمایش‌گی هستند. شخص سرمایش معمولاً متوجه این عارضه نمی‌شود و اغلب، دیگران با دیدن رنگ پریده، او را مطلع می‌نمایند. کمک کننده باید ابتدا بدن شخص سرمایش را با پوشاندن لباس مناسب، گرم کند و سپس عضو سرمایش را با فشار یک‌نواخت دست، به تدریج گرم کند (به هیچ وجه عضو سرمایش را نباید مالش داد).

حمام ولرم با احتیاط مناسب است. برای جلوگیری از سرمایش‌گی، پوشیدن لباس گرم و دستکش مناسب در هین کار و خوردن غذاهای مناسب و کالری‌زا، پیشنهاد می‌شود. یک کارگر، در سرمای شدید با کار متوسط، احتیاج به ۶۰۰ کالری، و با کار خیلی سنگین احتیاج به ۹۶۰۰ کالری در شباهه روز دارد که این مقدار کالری را باید از طریق غذاهای سالم مانند مواد آلومینی، مواد چربی و مواد نشاسته‌ای تأمین کند.

۱۷-۹- مسمومیت با غذا

علایم واضح مسمومیت‌های خوراکی عبارت‌اند از:
۱- دردهای شکمی ۲- حالت تهوع ۳- استفراغ

قلب ایجاد شده باشد، مصدوم را به جای صافی برده و تنفس مصنوعی بدهند. محل سوختگی‌های برق باید با پاسمان خشک پوشیده شود.

۱۷- برق‌زدگی

حرارت و نور شدید جوش کاری به خاطر وجود اشعه‌ی ماوراء بنفش برای چشم و پوست بدن مضر است. چنانچه بدن جوش کار در معرض این اشعه قرار گیرد، سرخ شده و پس از مدت کوتاهی سوزش شدیدی مثل سوختگی از اشعه‌ی آفتاب احساس می‌شود. استفاده از ماسک و رعایت مسائل این‌منی در حین جوش کاری برای حفاظت صورت و چشم امری الزامی است. ماسک باید تمام صورت را بپوشاند و شیشه‌ی آن تیره باشد. در صورت سوختگی صورت، می‌توان از کرم پوستی برای بهبود استفاده کرد. اگر چشم در اثر جوش کاری ناراحت شد و سوزش یافت می‌توان از قطره‌های چشمی (نفازولین) استفاده کرد. در صورت عدم دسترسی به مواد مذکور، استفاده از سیب‌زمینی پوست کنده و یخ، برای بروطوف کردن سوزش چشم تا حدودی مؤثر است.

۱۷- آفتاب‌زدگی

در اثر تابش مستقیم و شدید آفتاب روی سر و پشت گردن، شخص آفتاب‌زده می‌شود. علایم آفتاب‌زدگی سردرد، سرگیجه و بعد حالت اغما و بی‌هوشی است.

بیمار آفتاب‌زده را باید فوراً به محل خنک در هوای آزاد برد، سر او را بالا نگاه داشت، یقه و دکمه‌های تنگ لباس‌هایش را باز کرد. پوتنی‌ها و جوراب‌های او را درآورد و آب سرد روی سر و سینه‌اش پاشیده و با پارچه‌ی مرطوب سر و سینه را مالش داد.

۱۷- گرما و ضایعات حاصله از آن

کارگرانی که در مناطق گرسیر، کارهای سخت بدنی انجام می‌دهند، دچار ضایعات حاصله از گرما می‌شوند. وقتی شخصی در گرما فعالیت می‌کند، در بدن او حرارت ایجاد می‌شود و عکس العمل بدن تولید عرق است. در این حالت، آب و نمک از

چند لیوان آب گرم که به آن نمک طعام اضافه شده است به مسموم بخوراند و با فروپردن انگشت در حلق و یا هرنوع تحریک مناسب دیگر، مسموم را وادار به استفراغ کند تا مواد سمی حتی الامکان از معده خارج شوند. باید مراقب بود که هیچگاه مواد استفراغی به داخل ریه‌ها نفوذ نکند، تا امکان خفگی پیش نیاید.

۴- دردهای قولنجی یا انقباضی ۵- لکه‌های رنگی در داخل و یا اطراف دهان ۶- بوی ماده‌ی مصرف شده ۷- خواب آلودگی و یا خواب عمیق ۸- تنفس ضعیف ۹- گردش خون ضعیف ۱۰- حالت اغما. تا وقتی مسموم را به پزشک برسانند، کمک کننده می‌تواند

خود را بیازمایید

- ۱- به چه دلیل کمک‌های اولیه برای تکسیین ساختمان لازم است؟
- ۲- داروهای موردنیاز کمک‌های اولیه در کارگاه ساختمان را نام ببرید.
- ۳- روش خارج کردن جسم خارجی از چشم را توضیح دهید.
- ۴- محل سوختگی‌های شخص برق گرفته با چه نوع پانسمانی پوشیده می‌شود؟
- ۵- روش کمک به شخص سرمازده چگونه است؟
- ۶- علایم مسمومیت با غذا را نام ببرید.

منابع مورد استفاده

- ۱- تکنولوژی ساختمان ۲، فروغ پوش نژاد، حمیدرضا مشایخی، وزارت آموزش و پرورش
- ۲- خاک و تکنولوژی ساختمان ۱، سیدرسول فدکی، وزارت آموزش و پرورش
- ۳- مبحث نوزدهم: مقررات ملی ساختمان با صرفه جویی در مصرف انرژی
- ۴- راهنمای مبحث نوزدهم: مقررات ملی ساختمان؛ صرفه جویی در مصرف انرژی
- عایق کاری حرارتی بسته‌ی خارجی ساختمان‌ها جلد ۱
- ۵- آمار کلیدی انرژی جهان: آژانس بین‌المللی انرژی؛ سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت کشور
- ۶- مجموعه‌ی مقالات: سومین همایش بین‌المللی بهینه‌سازی مصرف سوخت در ساختمان جلد ۱ و ۲
- سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت کشور
- ۷- طراحی اقلیمی: دانلد واتسون - کت‌لب، ترجمه‌ی وحید قبادیان - محمد فیض مهدوی

صرفه‌جویی در مصرف انرژی

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل :

- ۱- راه‌های مختلف صرفه‌جویی در مصرف انرژی ساختمان را توضیح دهد.
- ۲- عایق حرارتی را تعریف کند.
- ۳- روش‌های مختلف عایق کاری حرارتی را شرح دهد.
- ۴- روش‌های اجرایی عایق کاری حرارتی دیوار را توضیح دهد.
- ۵- میان، اثرات و خطرات آن را توضیح دهد.
- ۶- روش‌های اجرایی عایق کاری سقف را توضیح دهد.
- ۷- روش‌های اجرایی عایق کاری کف را توضیح دهد.
- ۸- روش‌های اجرایی عایق کاری بازشوها را توضیح دهد.
- ۹- روش‌های اجرایی سایه‌بان‌ها را توضیح دهد.

نکته: قسمت‌های آبی رنگ فصل چهاردهم به منظور مصالعه‌ی آزاد می‌باشد.

۱۴- صرفه‌جویی در مصرف انرژی

مقدمه

علاوه بر تأمین آسایش ساکنان، ۵۰ تا ۸۵٪ نیز در مصرف انرژی صرفه‌جویی کرد. در این راستا مقررات ملی ساختمان، در مبحث ۱۹ و راهنمای آن، دستورالعمل‌هایی صادر کرده است که رعایت آن‌ها و محیط زیست می‌شود، هزینه‌ی زیادی را نیز به کشور تحمیل می‌کند. لذا با بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌توان

مطالعه آزاد

۱- راه‌های مختلف صرفه‌جویی در مصرف انرژی ساختمان

- الف - استفاده از انواع عایق‌های حرارتی در جدارهای ساختمان
- ب - استفاده از درها و پنجره‌های مناسب، از نظر کاهش مصرف انرژی
- ج - استفاده از سایه‌ی طبیعی و مصنوعی برای جلوگیری از تابش مستقیم خورشید در فصل گرما
- د - استفاده از سیستم‌های حرارت مرکزی
- ه - استفاده از انرژی تابشی خورشید در فصل زمستان
- و - استفاده‌ی مستقیم از سوخت‌های فسیلی به جای برق حاصل از آن

- ز - استفاده از پمپ‌های حرارتی
- ح - استفاده از رنگ‌های مناسب از نظر جذب حرارت در ساختمان
- ط - استفاده از بادشکن‌ها
- ی - تقسیم‌بندی ساختمان از نظر حرارتی
- ک - بهره جستن از نور طبیعی برای روشنایی داخلی در طراحی ساختمان
- ل - دقت در انتخاب شکل و جهت مناسب ساختمان برای اختصاص فضاهای در طراحی
- م - بهره‌گیری از تلفیق برخی روش‌های سنتی حفظ انرژی با روش‌های مدرن ساختمان‌سازی
- ن - بالا بردن راندمان موتورهای الکتریکی و سایر وسایل برق مصرفی در ساختمان‌ها
- س - رعایت استانداردهای ساختمان‌سازی و لوله‌کشی و نصب تأسیسات سرمایشی و گرمایشی
- ع - ذخیره کردن انرژی در مواقعی که نیازی بدان نیست، به منظور استفاده در موقع دیگر
- ف - استفاده از برخی روش‌های ابتکاری و ساده نظیر ساخت پشت بام‌های استخری
- ص - بنادردن ساختمان‌ها متناسب با خصوصیات جغرافیایی و اقلیمی محل
- ق - استفاده از منابع دیگر انرژی غیر از انرژی فسیلی، از قبیل انرژی باد، خورشید، دریاها، رودخانه‌ها و ...
- ر - طراحی شکل فشرده

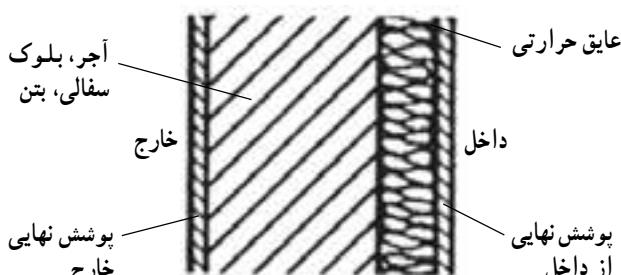
(از نظر حرارتی) یک یا چند لایه از مصالح مختلف را مشخص می‌کند و واحد آن متر مربع درجه‌ی کلوین بر وات^۲ است.

در این فصل در خصوص استفاده از عایق‌کاری حرارتی دیوارهای خارجی و بازشوهای مناسب و سایه‌بان‌ها توضیح داده می‌شود.

۱۴-۳ روش‌های مختلف عایق‌کاری حرارتی

عایق‌کاری حرارتی دیوار، سقف و کف به یکی از روش‌های زیر انجام می‌شود :

الف - عایق‌کاری حرارتی از داخل، که با افزودن یک لایه عایق حرارتی در سمت داخل دیوار اجرا می‌شود (شکل ۱۴-۱).

شکل ۱۴-۱ - عایق‌کاری حرارتی از داخل

۱۴-۲ عایق حرارتی

برای جلوگیری از تبادل گرما و سرما بین فضاهای داخلی و خارجی ساختمان در فصول مختلف، و در نتیجه صرفه‌جویی در مصرف انرژی، ضروری است که دیوارهای خارجی بنا عایق حرارتی شود.

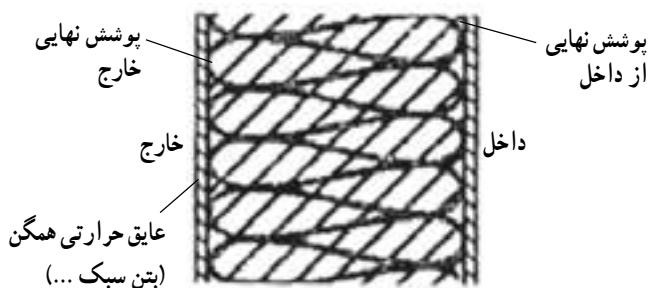
طبق تعریف، عایق حرارتی عبارت است از «مصالح یا سیستم مرکبی که انتقال گرما (یا سرما) از محیط به محیط دیگر را کاهش می‌دهد و مقاومت حرارتی آن مساوی و یا بیشتر از $\frac{m^2 K}{W} / 5$ است». عایق حرارتی ممکن است توانایی‌های دیگری مانند تحمل بار و صدابرداری نیز داشته باشد.

مقاومت حرارتی^۱ (R) کمی است که قابلیت عایق بودن

۱ - Thermal resistance

۲ - مقاومت یک متر مربع از دیوار (به هر ضخامت) را در مقابل عبور گرما (برحسب وات) از آن، در صورتی که اختلاف دمای دو طرف دیوار یک درجه‌ی سانتی‌گراد

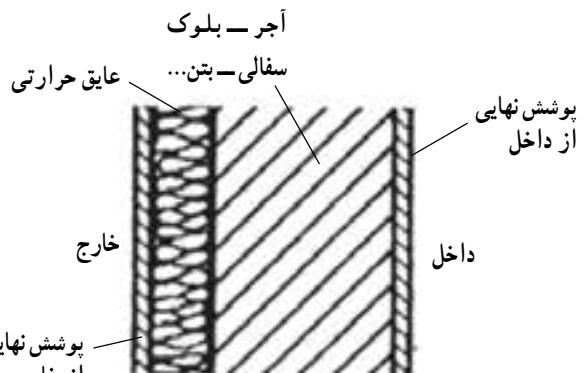
باشد مقاومت حرارتی گویند و واحد آن $\frac{m^2 K}{W}$ است.

شکل ۱۴-۳ - عایق کاری حرارتی همگن

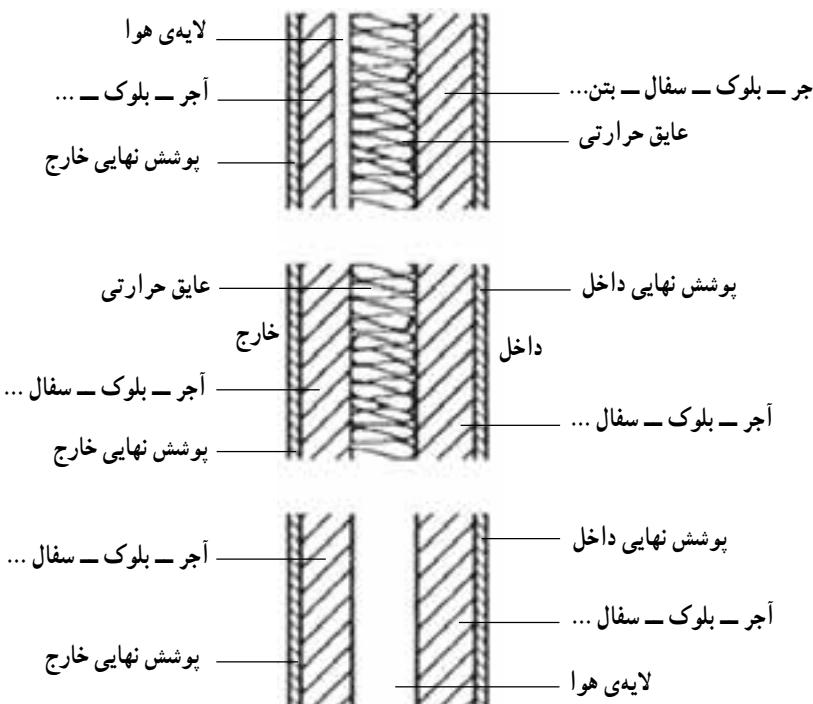
د - ساخت دیوار دو لایه : این دیوار - همان طور که از اسم آن پیداست - تشکیل شده است از دو لایه دیوار با مصالح ساختمانی که بین آنها لایه‌ای از هوا یا عایق و یا هر دو وجود دارد (شکل ۱۴-۴).

ب - عایق کاری حرارتی از خارج، که با افزودن یک لایه عایق حرارتی در سمت خارج دیوار انجام می‌گیرد (شکل ۲-۱۴).

شکل ۱۴-۲ - عایق کاری حرارتی از خارج

ج - عایق کاری حرارتی همگن، که در بخش اعظم ضخامت بوسته‌ی ساختمان، مصالح مصرف شده دارای ویژگی عایق حرارتی می‌باشد (شکل ۱۴-۳).

شکل ۱۴-۴ - دیوار دو لایه

ب - بازشوهای غیر شفاف (در و ...)
- در عایق کاری حرارتی بازشوهای شفاف، معمولاً از شیشه‌ی دو یا سه جداره استفاده می‌شود که لایه‌ی میانی آنها را

۱۴-۴ - بازشوها

بازشوها دو دسته‌اند :

الف - بازشوهای شفاف (پنجره‌ها و ...)

۱۴-۴-۱- سایهبان‌ها: برای جلوگیری از ورود گرما

به داخل ساختمان در اثر تشعشع خورشید در فصل گرما (تابستان) از در و پنجره و حتی دیوارها از سایه‌بان‌ها استفاده می‌شود که به صورت افقی و یا عمودی و یا تواناً طراحی می‌گردد.

هوای خشک و یا گازهای خنثی تشکیل می‌دهد.

- در عایق کاری بازشوهای غیرشفاف، بازشوها معمولاً از مصالحی با مقاومت حرارتی ساخته می‌شوند، مانند در با رویه‌ی چوب و لایه‌ی داخلی از پلی اورتان.

مطالعه آزاد

۱۴-۵- میعان، اثرات و خطرات آن

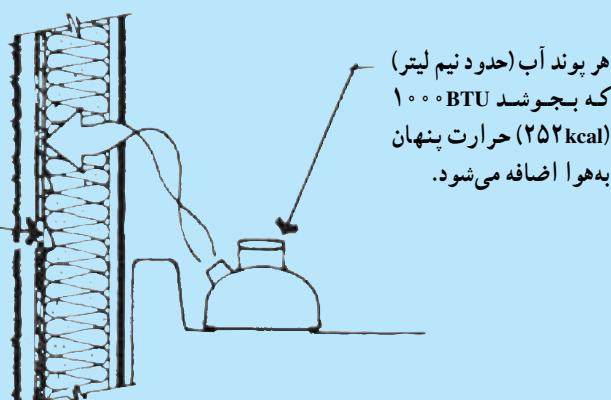
اگر آب وارد دیوارهای ساختمان و عایق حرارتی شود نه تنها باعث افزایش انتقال حرارت می‌شود بلکه از نظر دوام عناصر ساختمانی و بهداشت در فضاهای داخل نیز مشکل‌ساز است.

اگر یک طرف دیوار سرد و طرف دیگر آن گرم باشد بخار آب موجود هوا در قسمت گرم (مخصوصاً در جاهایی که رطوبت نسبی آن زیاد است) در برخورد با قسمت سرد به مایع تبدیل می‌شود (میعان).

در ماههای سرد انتقال بخار آب از داخل به خارج و در ماههای گرم در جهت عکس انجام می‌گیرد. به روش‌های زیر می‌توان از بروز این پدیده جلوگیری کرد :

۱- قراردادن یک لایه‌ی بخاربند در طرف گرم لایه‌ی مذبور ؛

۲- پیش‌بینی یک لایه‌ی هوا در قسمتی که خطر میان وجود دارد و هدایت کردن آب احتمالی ناشی از میان به قسمت خارج و نفوذ‌پذیری مصالح اجازه انتقال بخار آب بین دیوارها، سقف‌ها و غیره را می‌دهد و منجر به کپک‌زدن، پوسیدن و ایجاد خرابی در داخل دیوار گردد (شکل ۱۴-۵).

شکل ۱۴-۵- میان در دیوار

اثرات و خطرات میان در مواد و مصالح ساختمانی

الف - تغییرات ابعادی : در صورت چند لایه بودن مصالح، میان منجر به جدا کردن لایه‌ها از هم می‌شود.

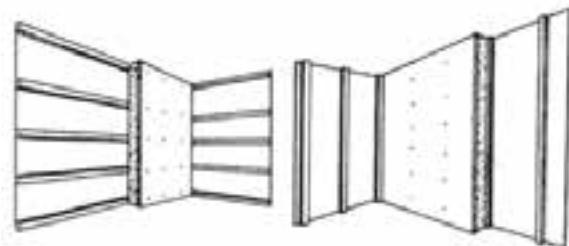
ب - مصالح ساختمانی : مخصوصاً مواد عایق، مقاومت حرارتی خود را از دست می‌دهند.

ج - خردشده‌گی بر اثر یخ‌بندان : در فصول یخ‌بندان در قسمت‌های سرد، خردشده‌گی موضعی به وجود آمده و به دیوار آسیب وارد می‌کند.

د - طبله کردن یا ترک خوردن پوشش نهایی

ه - زنگ‌زدگی و پوسیدگی قسمت‌های فلزی

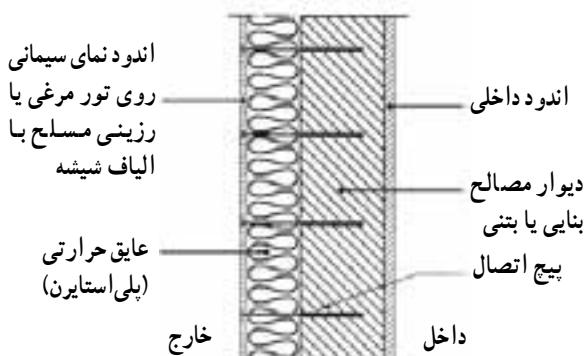
و - حل شدن و جابه جایی نمک های موجود در مصالح و پدیدآمدن لگه ها در نمای ساختمان
ز - حل شدن مصالح از قبیل گچ و خرابی و جدا شدن لایه های ساخته شده از آن مصالح

شکل ۱۴-۸ - جزئیات اجرای دیوار با عایق حرارتی داخلی از پلی استایرن پیچ شده روی شبکه چوبی

سپس اجرای نما در این روش به دو طریق زیر انجام می گیرد :

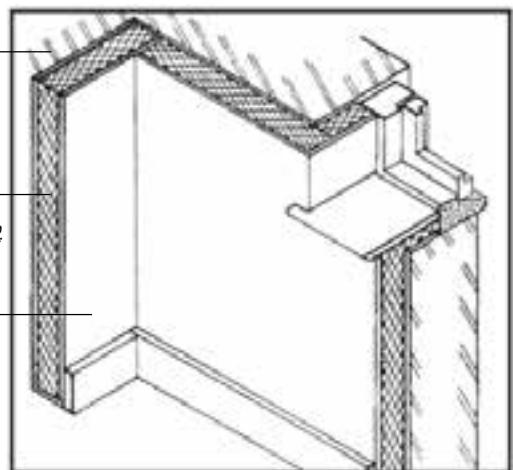
- الف - یک شبکه ی فلزی (راستیس-تورمرغی) روی عایق کار می گذارند و آن را با پیچ های مخصوص به دیوار محکم کرده و ملات سیمان را بر روی شبکه ی فلزی می ریزند.
- ب - شبکه های تشکیل شده از الیاف شیشه را با پیچ های معمولاً پلاستیکی از لایه های عایق عبور داده و به دیوار پیچ می کنند در نتیجه لایه های مختلف تشکیل شده از الیاف شیشه با هم در گیر می شوند تا رویه ای آن مقاوم شود (شکل ۱۴-۹).

شکل ۱۴-۹ - دیوار با عایق حرارتی خارجی از پلی استایرن یا پشم معدنی و نمای انود داده ماسه سیمانی

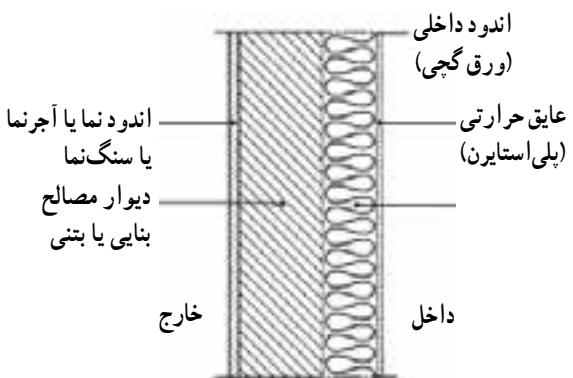
۱۴-۳ - دیوارهای عایق حرارتی همگن
الف - دیوار پیش ساخته های صنعتی (ساندویچ پانل):
این نوع دیوار، عبارت است از قطعات بزرگ عایق حرارتی مثل

۱۴-۶ - روش های اجرایی عایق کاری حرارتی دیوار
۱۴-۶ - عایق کاری حرارتی از داخل: برای عایق کاری حرارتی از داخل معمولاً از قطعاتی استفاده می شود که یک طرف آن یک صفحه ی گچی و طرف دیگر ش پلی استایرن است. این قطعات را روی شبکه ی چوبی پیچ می کنند و با چسب خمیری به دیوار نصب می نمایند (شکل ۱۴-۶).

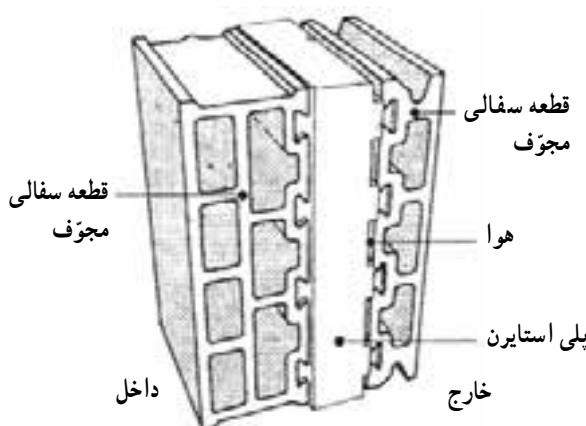
شکل ۱۴-۶ - عایق کاری از داخل

۱۴-۶ - عایق کاری حرارتی دیوار از خارج: در این نوع عایق کاری بهتر است از موادی استفاده شود که جاذب آب نباشد مثل پلی استایرن؛ قطعات پیش ساخته های آن را با چسب های خمیری مخصوص روی دیوار نصب می کنند (شکل های ۱۴-۷ و ۱۴-۸).

شکل ۱۴-۷ - دیوار با عایق حرارتی داخلی از پلی استایرن

دو قطعه‌ی سفالی دندانه‌دار به صورت پیش‌ساخته قرار می‌دهند (شکل ۱۴-۱۱).

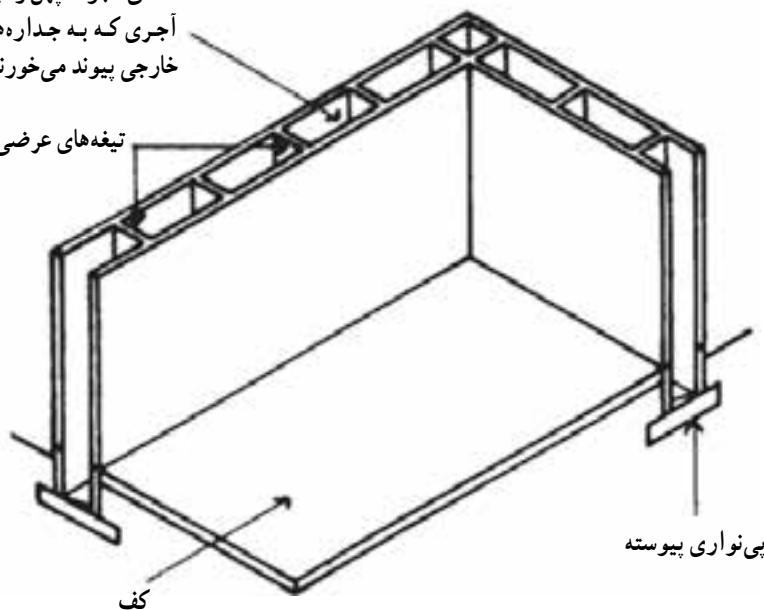

شکل ۱۴-۱۱—نمونه‌ی بلوک مجوف سفالی عایق‌دار

با گنجاندن عایق حرارتی در ساختن دیوارهای پیش‌ساخته به صورت ساندویچی و قرارگرفتن در میان دو لایه بتن، می‌توان بوشش پیش‌ساخته را به عنوان سپری یک پارچه، مقاوم و با دوام در برابر باران و برف به همراه عایق‌بندی صوتی و آتش‌پادی، حرارتی خوب پذیرفت (شکل‌های ۱۴-۱۲ و ۱۴-۱۳).

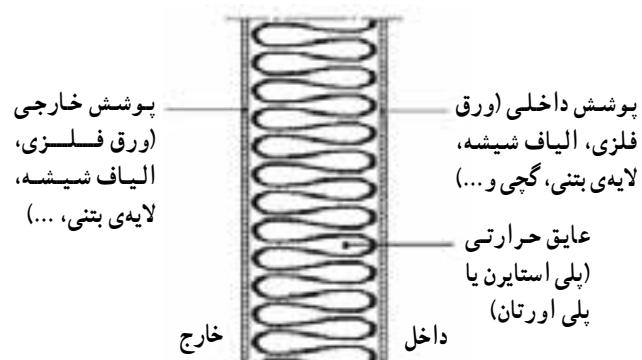
فضای مجوف پهن و تیغه‌های عرضی
آجری که به جدارهای داخلی و
خارجی پیوند می‌خورند.

تیغه‌های عرضی آجری

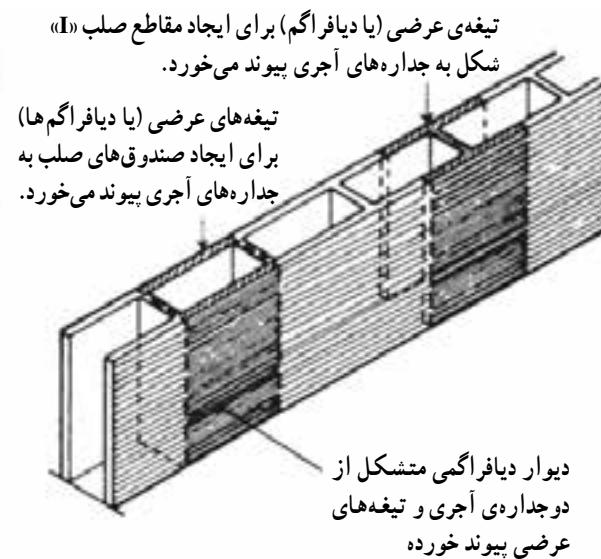
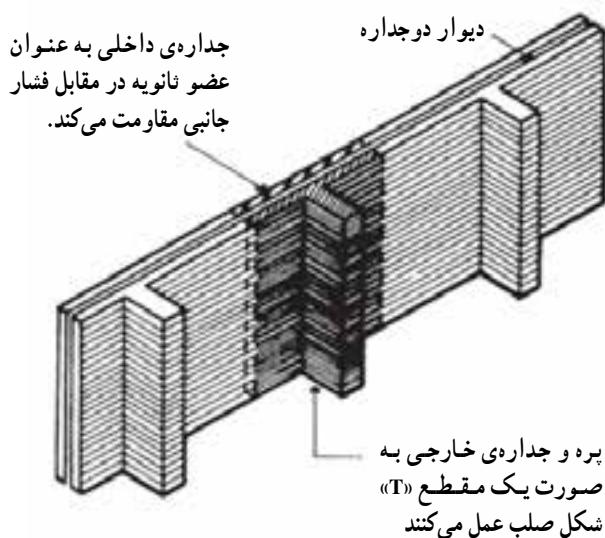
شکل ۱۴-۱۲—ساخت دیوار دیافراگمی

پلی اورتان و یا پلی استایرن که در وسط دو لایه ورق آهن گالوانیزه، آلومینیم، بتن و یا پلاستیک، که با الیاف شیشه (فایبرگلاس) تقویت شده و با کلاف‌بندی جهت مقاومت در برابر نیروهای خارجی قرارگرفته است. در این دیوار آب‌بندی قطعات با هم پوشانی گوشه‌ی قطعات صورت می‌گیرد و نفوذ پذیری بخار آب به صفر می‌رسد. جهت سردخانه‌ها، مراکز اداری و... از این دیوار زیاد استفاده می‌شود (شکل ۱۴-۱۰).

شکل ۱۴-۱۰—دیوار ساندویچ پانل صنعتی (پیش ساخته)

ب—دیوار با بلوک‌های مجوف سفالی عایق‌دار: در این نوع دیوار عایق حرارتی را، که معمولاً پلی استایرن است بین

شکل ۱۴-۱۳- دیوار پره‌ای

عایق حرارتی). باید توجه شود که لایه‌ی هوا از ۱۰ سانتی‌متر بیش‌تر نشود، زیرا در این صورت جریان لایه‌ی هوای میانی دیوار سبب افزایش انتقال گرما می‌شود. ضمناً ضروری است در این نوع دیوارها، پیش‌بینی لازم برای دفع آب‌هایی که به لایه‌ی هوا می‌رسد صورت گیرد (شکل‌های ۱۴-۱۵ و ۱۴-۱۶).

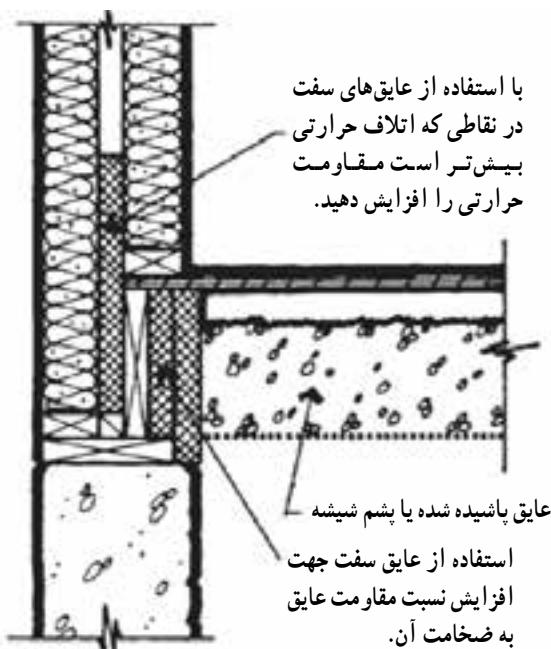
تیغه‌ی عرضی (یا دیافراگم) برای ایجاد مقاطع صلب «I» شکل به جدارهای آجری پیوند می‌خورد.

تیغه‌های عرضی (یا دیافراگم‌ها) برای ایجاد صندوقهای صلب به جدارهای آجری آجری پیوند می‌خورد.

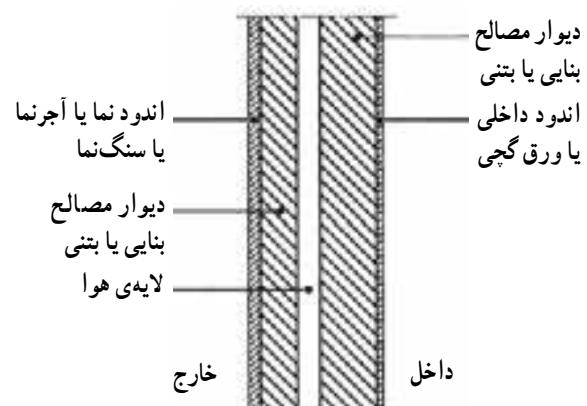
دیوار دیافراگمی متشكل از دوجداره‌ی آجری و تیغه‌های عرضی پیوند خورده

۱۴-۱۶- دیوار دو لایه

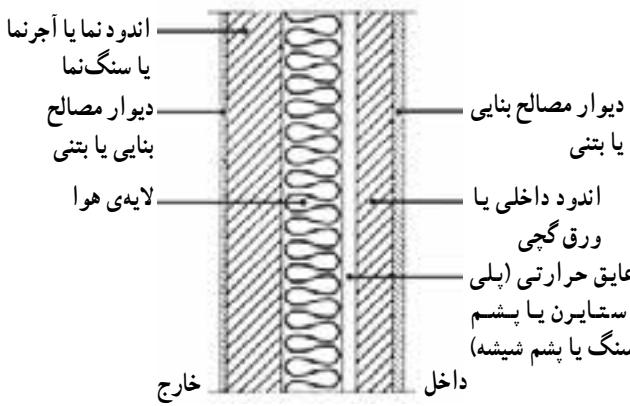
الف - دیوار دو لایه با مصالح بنایی و لایه‌ی میانی هوا: اگر دیوار از دو لایه مصالح ساختمانی ساخته شود و در وسط آن یک لایه‌ی هوا وجود داشته باشد از انتقال گرما از دیوار به مقدار زیادی کاسته می‌شود (البته نه به اندازه‌ی وجود

شکل ۱۴-۱۵- دیوار دو لایه

شکل ۱۴-۱۶- دیوار دو لایه از مصالح بنایی با یک لایه هوا

شکل ۱۴-۱۶- جزیات دیوار دو لایه از مصالح بنایی یا بتنی با یک لایه عایق حرارتی پلیمری یا معدنی

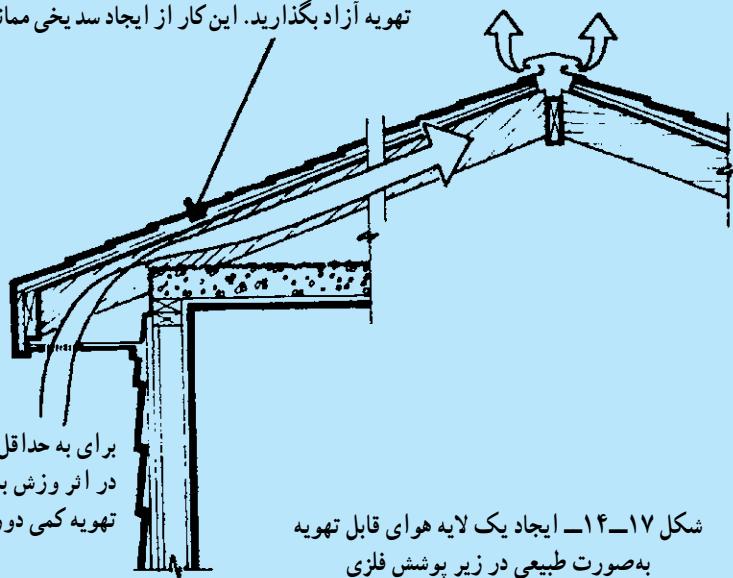
ب- دیوار دو لایه از مصالح بنایی با لایه میانی هوای عایق حرارتی: در این روش پس از ساخت دیوار داخلی، عایق حرارتی به وسیله‌ی بسته‌های مخصوص، یا شبکه‌ای از چوب‌های چهارترash، به لایه‌ی داخلی وصل می‌شود و با فاصله‌ای کمتر از ۱۰ سانتی‌متری دیوار خارجی ساخته می‌شود. البته باید لایه‌ی خارجی آب‌بندی پوسته‌ی دیوار را تأمین نماید. تا از رسیدن آب به عایق و در نتیجه خرابی جلوگیری شود. اگر عایق حرارتی از مصالح معدنی باشد باید در طرف گرم پیش‌بینی نصب بخاربند^۱ انجام گیرد (شکل ۱۴-۱۶).

مطالعه آزاد

۱۴-۷- روش‌های اجرایی عایق‌کاری حرارتی سقف

۱۴-۷-۱- روش‌های متداول برای عایق‌کاری حرارتی سقف شیبدار: اگر ساختمان در منطقه‌ی گرم و مرطوب واقع باشد در فصول گرم بخار آب در خارج ساختمان پیش‌تر است و اگر عایق حرارتی در مقابل بخار آب نفوذپذیر باشد (مثل پشم معدنی) در دو طرف عایق حرارتی بخاربند پیش‌بینی می‌شود؛ اما در سایر مناطق در قسمت داخل بخاربند نصب می‌شود و پیش‌بینی لازم در مقابل زنگ‌زدگی قطعات فلزی انجام می‌گیرد. در سقف‌های شیبدار اگر در هم پوشانی قطعات پوشش نهایی سقف صحیح انجام گیرد نیازی به عایق رطوبتی ندارد. در ساختمان‌هایی که پوشش نهایی سقف فلزی است، برای افزایش عمر و کارآیی پوشش‌ها در مقابل میان و یخ‌بندان و همچنین انبساط و انقباض، پوشش سقف یک لایه هوا قابل تهویه به صورت طبیعی در زیر پوشش سقف پیش‌بینی می‌شود (شکل ۱۴-۱۷).

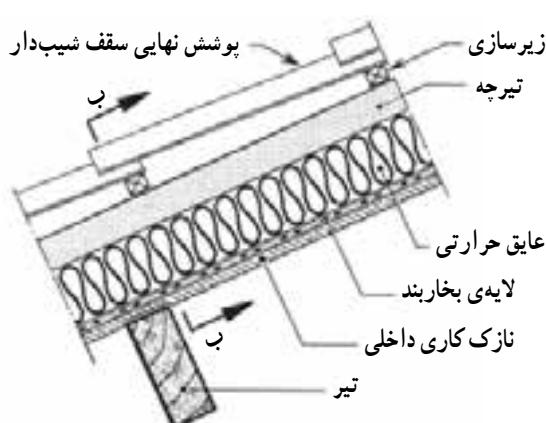
در بالای لایه عایق حرارتی چند سانتی‌متر فضای باز جهت تهویه آزاد بگذارد. این کار از ایجاد سد یخی ممانعت می‌کند.

۱- دیوار، سقف، کف، بازشو و نظایر آن که یک طرف آن فضای خارج است.

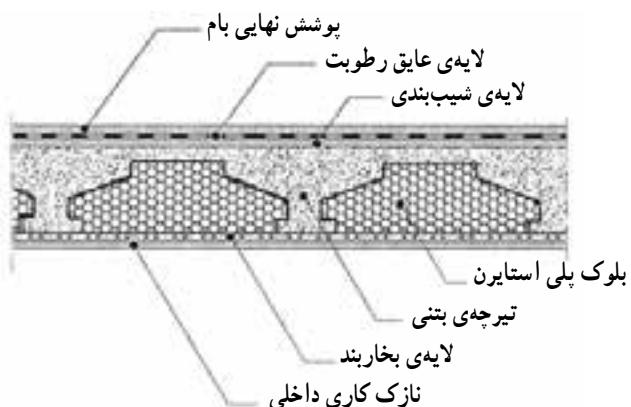
۲- ورق آلومینیم - کاغذ گرافیت و ... که بخار آب و رطوبت نمی‌تواند از آن عبور کند.

۱۴-۷-۳ - عایق کاری حرارتی سقف شیبدار و روی سازه‌ی سقف با پشم معدنی: در این نوع عایق کاری، ابتدا عایق پشم معدنی روی تیرها گذاشته شده متصل می‌گردد و سپس قطعات مربوط به زیرسازی (ترکه کوبی، زوار کوبی و...) پوشش نهایی روی تیرها نصب می‌شود (شکل‌های ۱۴-۱۹ و ۱۴-۲۰).

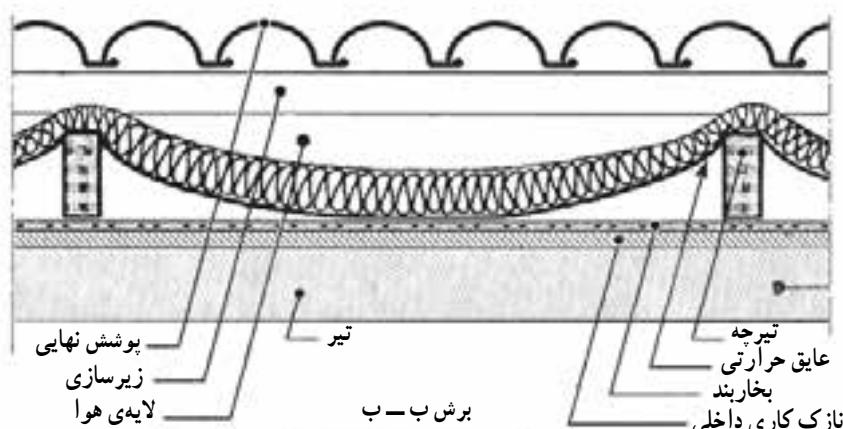

شکل ۱۴-۱۹ - مقطع نمونه سقف شیبدار با پشم معدنی (به صورت توبی) روی سازه‌ی سقف

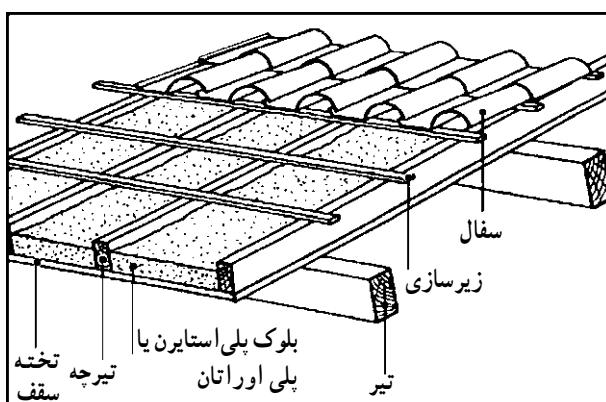
۱۴-۷-۲ - عایق کاری حرارتی بام تخت، با تیرچه و بلوک‌های پلی استایرن: در این روش، که در اجرای سقف شیبدار سنگین با مواد عایق حرارتی نیز رایج است، در ساخت تیرچه بلوک به جای بلوک‌های سفالی یا بتنی از بلوک‌های پلی استایرن استفاده می‌شود. بعد از اجرای سقف، عایق کاری رطوبتی اجرا شده و با یک لایه‌ی محافظت تکمیل می‌شود (شکل ۱۴-۱۸).

شکل ۱۴-۱۸ - بام تخت با تیرچه و بلوک‌های پلی استایرن

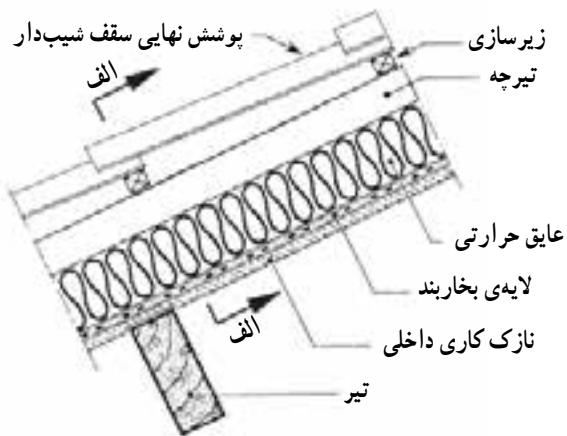

شکل ۱۴-۲۰ - مقطع نمونه سقف شیبدار با پشم معدنی (به صورت توبی) روی سازه‌ی سقف

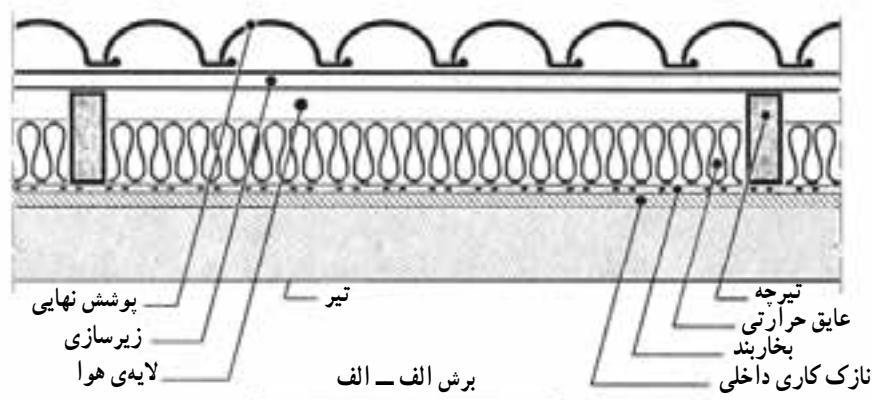

شکل ۱۴-۲۱ - نمونه سقف شیبدار با قطعات عایق حرارتی در بین تیرچه‌های سازه سقف

۱۴-۷-۴ - عایق کاری سقف شیبدار با عایق حرارتی در بین تیرچه‌های سازه‌ی سقف: در این نوع عایق کاری، پس از اتمام کار پوشش داخلی سقف (لمبه کوبی و یا نصب تخته‌های چوبی یا گچی) عایق حرارتی تخت و یا توبی (رول) را بر روی آن می‌گذارند (شکل‌های ۱۴-۲۱، ۱۴-۲۲ و ۱۴-۲۳).

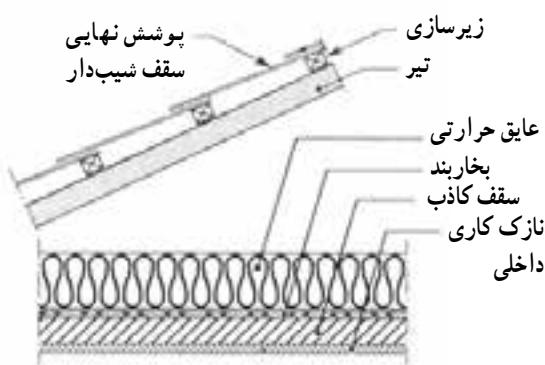
شکل ۱۴-۲۲—قطع نمونه سقف شیبدار با قطعات عایق حرارتی در بین تیرچه‌های سازه‌ی سقف

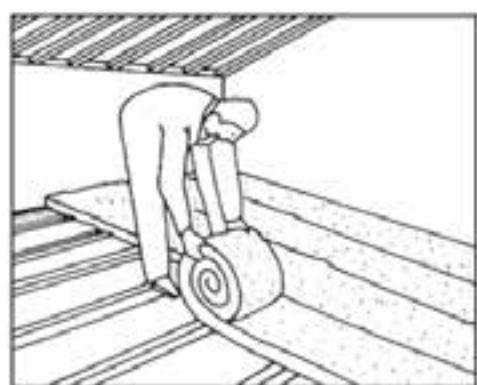
شکل ۱۴-۲۳—قطع نمونه سقف شیبدار با قطعات عایق حرارتی در بین تیرچه‌های سازه‌ی سقف

پاشید. همچنین استفاده از عایق حرارتی تویی (رول) که امکان اجرای عایق کاری حرارتی با ضخامت ثابت بر روی سطوح غیرصفرا فراهم می‌سازد رایج است (شکل‌های ۱۴-۲۴ و ۱۴-۲۵).

۱۴-۷-۵—عایق کاری روی سقف کاذب تخت در سقف شیبدار: انجام این روش عایق کاری ساده است و با انواع عایق حرارتی قابل اجرا می‌باشد. می‌توان عایق را به صورت فله‌ای روی سقف کاذب به صورت دستی ریخت و یا با دستگاه

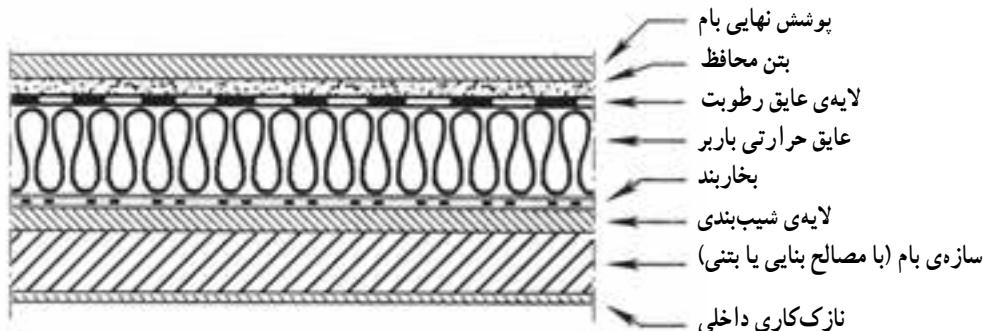
شکل ۱۴-۲۵—قطع نمونه سقف شیبدار با عایق حرارتی روی سقف کاذب تخت

شکل ۱۴-۲۴—نمونه سقف شیبدار با عایق حرارتی روی سقف کاذب تخت

باشد بایستی دقت شود که حرارت ناشی از آن سبب آسیب دیدگی عایق حرارتی نشود. در صورت وجود این خطر از روش عایق کاری رطوبت سرد استفاده گردد (شکل ۱۴-۲۶).

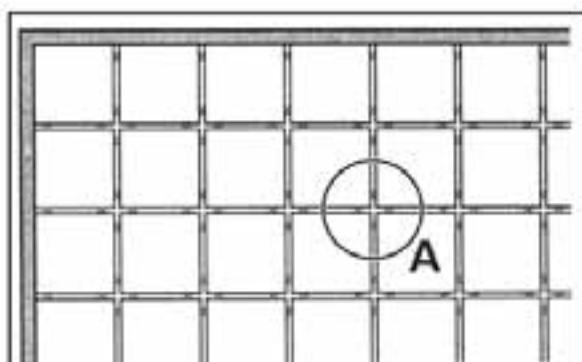
۱۴-۷-۶ - عایق کاری حرارتی سقف زیر عایق رطوبتی: در این نوع سقف، عایق حرارتی باید از نوع برابر (پلی استایرن سخت، پلی یوزان سخت و ...) باشد. اگر عایق رطوبتی که بر روی عایق حرارتی اجرا می شود گرم (قیرو گونی)

شکل ۱۴-۲۶ - بام تخت با عایق حرارتی خارجی زیر عایق رطوبتی

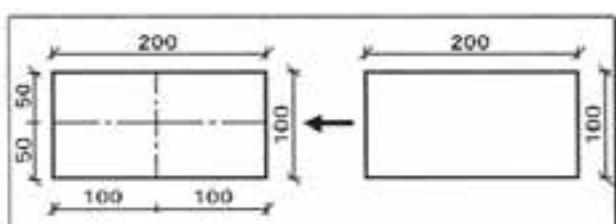
۳ - روی ورق‌های پلی استایرن را به ضخامت ۴ سانتی‌متر شن بادامی شسته (به قطر ۱۵ تا ۱۶ میلی‌متر) می‌ریزند. در صورتی که پشت بام کف پوش نشود ضخامت شن بایستی ۸ سانتی‌متر باشد.

۴ - روی شن بادامی به ضخامت ۴ سانتی‌متر را با درزهای یک سانتی‌متر کف پوش (موزاییک، بلوك بتُنی و ...) می‌کنند (شکل‌های ۱۴-۲۹ و ۱۴-۳۰).

شکل ۱۴-۲۹ - نحوه‌ی درزبندی پوشش کف روی بام و اروننه

۱۴-۷-۷ - عایق کاری روی عایق رطوبتی: بام (روش بام و اروننه): پس از شبیب‌بندی کردن پشت بام و عایق کاری رطوبتی آن، عایق کاری حرارتی به روش زیر انجام می‌گیرد:
۱ - ورق‌های عایق (پلی استایرن) را که معمولاً در بازار به ابعاد 100×200 سانتی‌متر وجود دارد با ارهی آهن بر دنده ریز به چهار قسمت مطابق شکل ۱۴-۲۷ تقسیم می‌کنند.

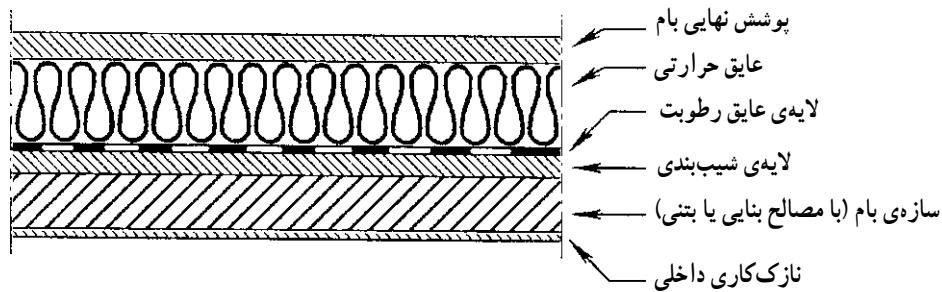

شکل ۱۴-۲۷ - تقسیم‌بندی عایق به قطعه‌های مساوی

۲ - قطعات بریده شده مطابق شکل ۱۴-۲۸ را به صورت آجرچینی، بدون ملات و خشکه چینی، روی عایق رطوبتی قرار می‌دهند. ضمناً، قبلًاً روی عایق رطوبتی نایلونی می‌کشند تا پلی استایرن به آن نچسبد.

شکل ۱۴-۲۸ - خشکه چینی عایق‌ها روی عایق رطوبتی در پشت بام

شکل ۱۴-۳۰—بام تخت با عایق حرارتی خارجی روی عایق رطوبتی (بام و ارونده)

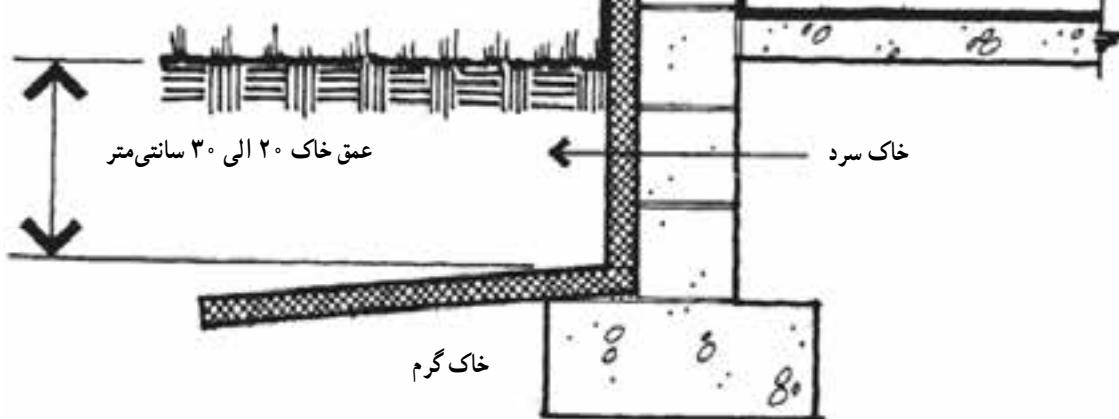
معمولًا از کف تمام شده پایین تر است. روی پی را با کرسی چینی تا حد زیر کف بالا آورده و سپس روی آن انود ماسه سیمان می‌کنند تا سطح صاف لازم برای ایزولاسیون به وجود آید، و سپس آن را عایق رطوبتی کرده و دو طرف کرسی چینی انود شده و عایق پایین آورده می‌شود تا اتصال لایه‌ی عایق مجاور ممکن باشد و احتمال نفوذ آب از بین برود.

می‌توان عایق حرارتی را در مجاورت کرسی چینی و به صورت افقی نصب نمود. با اجرای صحیح این کار عمق نفوذ یخ‌بندان در خاک کاهش می‌یابد و می‌توان کف پی را بالاتر از سطح طبیعی یخ‌بندان قرار داد (شکل ۱۴-۳۱).

۱۴-۸—روش‌های اجرایی عایق کاری حرارتی کف
برای جلوگیری از بروز رطوبت در کف، می‌توان روی خاک یک لایه‌ی ۳۰ سانتی‌متری سنگ‌ریزه یا قلوه‌سنگ اضافه کرد. همچنین می‌توان به جای عایق کاری تمام کف، طرف دیوارهای خارجی را به عرض یک متر عایق کرد.

اگر عایق کف در مقابل بخار آب نفوذپذیر باشد و کف با هوای آزاد تماس داشته باشد، برای جلوگیری از ورود بخار آب به کف یک لایه بخاربند به سمت بالای عایق اضافه می‌شود.
برای جلوگیری از بالارفتن رطوبت از طریق پی و دیوار، با یک لایه عایق روی پی نفوذ رطوبت سد می‌شود. سطح پی

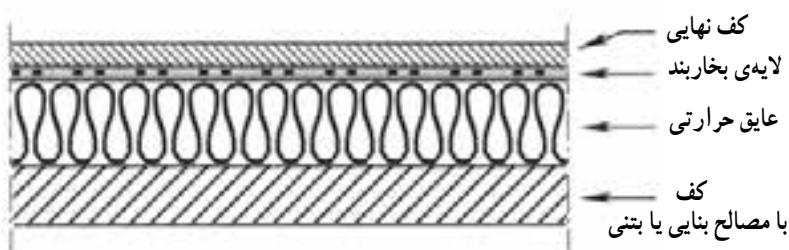
عایق حرارتی از به هدر رفتن حرارت خاک جلوگیری می‌کند و لذا عمق پی را می‌توان کاهش داد.

شکل ۱۴-۳۱—عایق کاری حرارتی کف

باشد، برای جلوگیری از نفوذ شیره‌ی بتون به عایق حرارتی، استفاده از یک لایه‌ی محافظه پلی‌پروپیلن با ضخامت حداقل ۱۰ میکرون مناسب است (شکل ۱۴-۳۲).

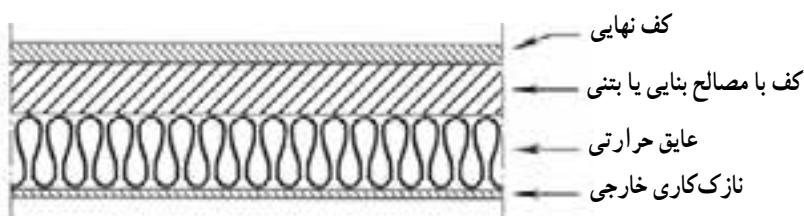
۱۴-۸—عایق کاری حرارتی کف از داخل: در این روش فقط کف نهایی روی عایق حرارتی اجرا می‌شود و در صورتی که عایق حرارتی نفوذپذیر بخار آب باشد و لایه‌ی بخاربند مانند روکش گرافیت یا آلمینیم (Aluminum) نداشته باشد و کف‌سازی با بتون

شکل ۱۴-۳۲ - عایق حرارتی از داخل زیر کف نهایی

در کف قالب باید با استفاده از قطعات پلاستیکی با فلزی، اتصال عایق حرارتی به بتُن تقویت شود (شکل ۱۴-۳۳).

۱۴-۸-۲ - عایق کاری حرارتی کف از خارج: در این نوع عایق کاری می‌توان از صفحات ساخته شده از تراشه‌ی چوب و پلی‌استایرن استفاده کرد. در صورت کارگذاشتن عایق

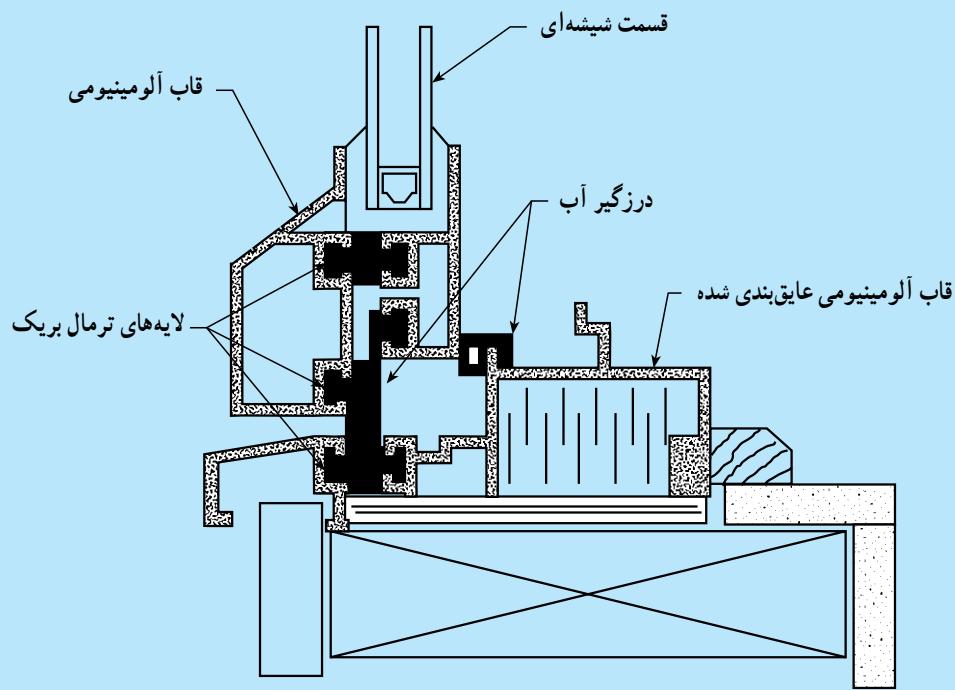
شکل ۱۴-۳۳ - حالتی که نفوذپذیری بخار آب لایه‌های خارجی جدار زیاد است

مطالعه آزاد

۱۴-۹ - روش‌های اجرایی عایق کاری حرارتی بازشوها

در هنگام ساخت پنجره و انتخاب ابعاد، شکل و جنس آن، ضمن این که باید نورگیری، آفتابگیری و نیازهای دید و منظر و زیبایی مورد توجه قرار گیرد برای صرفه‌جویی انرژی نیز رعایت نکات زیر لازم است :

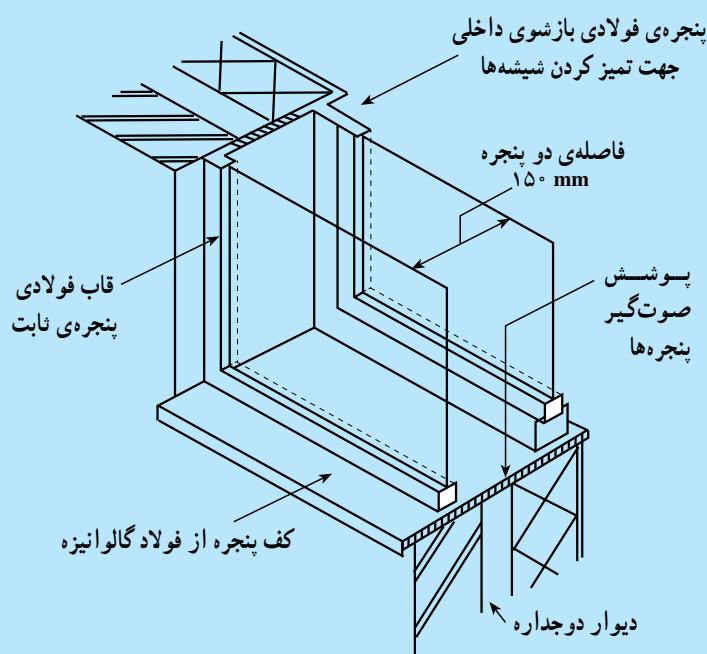
- ۱ - کم بودن ابعاد پنجره
 - ۲ - انتخاب مناسب جنس مصالح مصرفی از قبیل نوع شیشه و قاب آن
 - ۳ - درزبندی جهت مقابله با تغییرات جوئی و جلوگیری از نشت هوا
 - ۴ - استفاده از پرده یا پوشش‌های چوبی
 - ۵ - محل قرارگیری نسبت به ضخامت و موقعیت دیوار بیرون از پنجره
 - ۶ - دو یا سه جداره کردن شیشه‌ها به فاصله‌ی ۱۵ تا ۱۶ میلی‌متر با فریم هوابند
 - ۷ - استفاده از رنگ روشن منعکس‌کننده‌ی نور REF. جهت کنترل تشعشعات elective.
 - ۸ - سیستم هوایگیری و تخلیه‌ی هوا در پنجره‌ها
 - ۹ - سیستم تخلیه‌ی آب پنجره جهت جلوگیری از زنگ‌زدگی و پوسیدگی
- در طراحی پنجره باید وضعیت اقلیمی (باد و باران، رطوبت هوا و ...)، انتقال حرارت و برودت، انتقال نور، میزان کنترل گرمایی، تهویه و تعرّق داخل پنجره مدنظر قرار گیرد (شکل ۱۴-۳۴).
- درزبندی عایق‌ها به منظور جلوگیری از تلفات حرارتی حائز اهمیت است. قطعات نرمی که جهت هوابندی در فصل مشترک قسمت‌های ثابت و متحرک استفاده می‌شود باید در مقابل یخ‌بندان، اشعه‌ی ماورای بخش و دیگر عوامل مخرب محیطی مقاوم باشد.

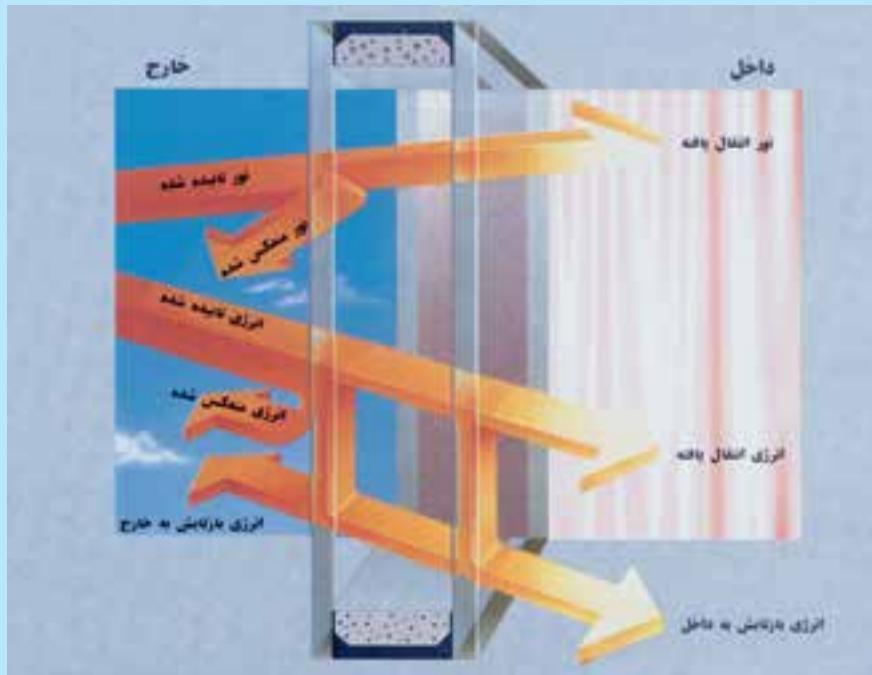
شکل ۱۴-۳۴- تصویر شماتیکی از یک پنجره با سیستم گرمابند

۱۴-۹-۱- بازشو های شفاف

الف- عایق کاری قسمت های شفاف: رایج ترین روش عایق کاری قسمت های شفاف استفاده از شیشه های دو یا سه جداره است. فاصله‌ی بین جدارها حداقل 20 میلی‌متر است و بین لایه‌ها را با هوا یا گاز خنثی برمی‌کنند. اگر بین دو جدار از هوا پر شود برای جلوگیری از میان، پروفیل‌های فاصل با مواد جاذب رطوبت قرار می‌دهند و شیشه ها را آب‌بندی و هوابندی می‌کنند تا گازهای داخل به بیرون و رطوبت هوا به جدارها منتقل نشود و تلفات حرارتی نیز کاهش یابد (شکل ۱۴-۳۵ و ۱۴-۳۶).

شکل ۱۴-۳۵- پنجره با شیشه‌ی دوجداره

شکل ۱۴-۳۶ – انعکاس و عبور انرژی تابشی از شیشه

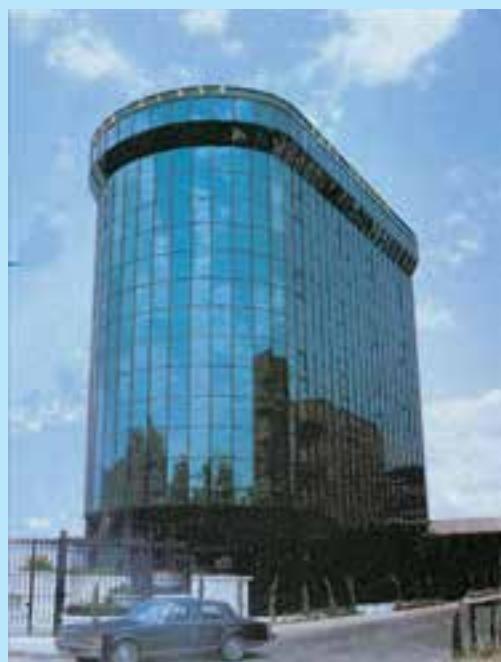
مزایای شیشه‌های دوجداره

۱ – عایق حرارتی: با استفاده از شیشه‌های دوجداره، بسته به ضخامت، رنگ و نوع اکسید فلزی که بر روی شیشه پوشش داده می‌شود می‌توان میزان انرژی تابشی انتقال یافته به داخل ساختمان را به (یک پنجم) مقدار انرژی‌ای که از طریق شیشه‌ی ساده به داخل ساختمان منتقل می‌شود کاهش داد. به علاوه با دوجداره کردن شیشه‌ها ضریب انتقال حرارت کل شیشه به یک سوم مقدار آن در حالت ساده کاهش می‌یابد در نتیجه چه در گرما و چه در سرما به طور قابل ملاحظه‌ای در هزینه‌ی برق صرفه‌جویی خواهد شد (شکل ۱۴-۳۶).

۲ – عایق صدا: شیشه‌های دوجداره عایق بسیار مناسب صدا بوده به نحوی که با استفاده از آن‌ها می‌توان تا 60% از انتقال سروصدا به داخل ساختمان جلوگیری به عمل آورد. این مزیت در شهرهای بزرگ بیشتر محسوس می‌شود و از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۳ – ایمنی: با دوجداره کردن شیشه‌ها در مقایسه با شیشه‌ی ساده مقاومت مکانیکی شیشه تا چندین برابر در مقابل نیروهای ضربه‌ای و همچنین نیروهای وارده به شیشه ناشی از زلزله افزایش می‌یابد.

۴ – محافظت از اشعه‌ی ماوراء بنفش: میزان انتقال زیان‌بخش ماوراء بنفش به داخل ساختمان از طریق یک شیشه‌ی ساده در حدود 80% است در حالی که با دوجداره کردن شیشه‌ها بسته به رنگ و نوع اکسید فلزی پوشش داده شده می‌توان میزان انتقال این اشعه‌ی زیان‌بخش را به 5% کاهش داد (شکل ۱۴-۳۷).

شکل ۱۴-۳۷ – دسترسی به عایق حرارتی و صدا و داشتن ایمنی و محافظت از اشعه‌ی ماوراء بنفش با دوجداره کردن شیشه و اکسید فلز روی آن

کارگذاشتن عایق حرارتی در داخل آن کاهش داد (شکل ۱۴-۳۸).
با نصب نوارهای هوابند در اطراف چهارچوب از نفوذ هوای مطلوب
داخل به بیرون و در نتیجه تلفات حرارتی کاست.

۱۴-۱۰- سایهبان‌ها

در مناطقی که نیاز به انرژی سرمایی زیاد می‌باشد (مناطق گرم‌سیر)، اگر بر روی پنجره‌ها حتی دیوارها سایهبان مناسب پیش‌بینی شود در اوقات گرم سال ضمن طاقت‌فرسا بودن دمای داخل، بار برودتی ساختمان نیز افزایش می‌یابد، لذا باید روی پنجره‌هایی که بر روی آن‌ها در فصل گرما آفتاب می‌افتد سایهبان افقی و عمودی با عمق مناسب کارگذاشته شود. منظور از عمق مناسب آن است که در فصل گرم‌ما آفتاب به داخل نیفتد و در فصل سرما استفاده از گرمای تابشی خورشید به داخل فراهم شود (شکل ۱۴-۳۹).

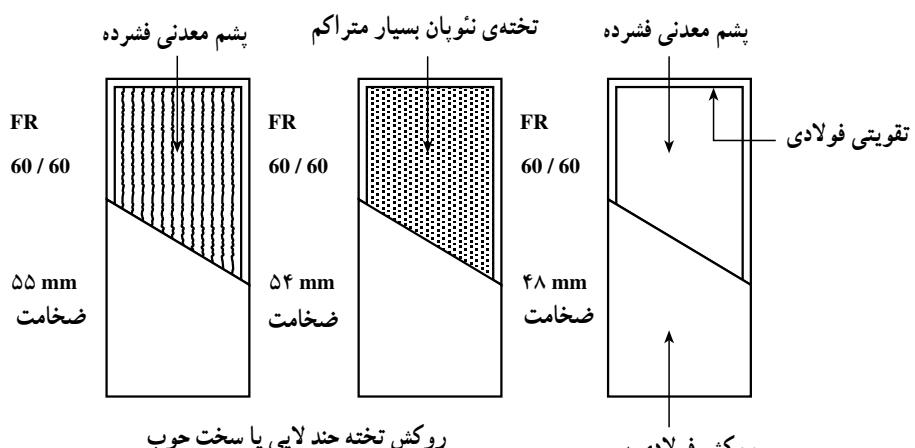
در مناطق سردسیر و پنجره‌هایی که آفتاب‌گیر نیست نیازی به سایهبان نمی‌باشد.

سایهبان دو نوع است: افقی و عمودی.

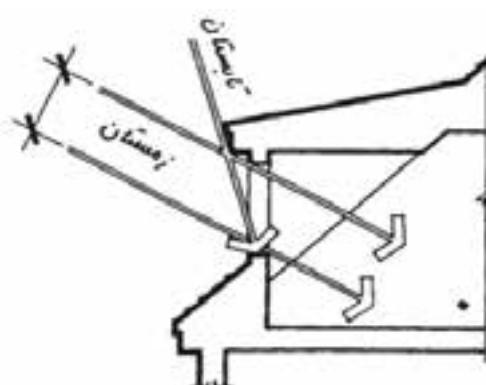
ب - عایق‌کاری حرارتی قاب‌ها - با استفاده از عایق حرارتی؛ در ساختن قاب‌ها می‌توان تلفات حرارتی را کاهش داد. در ساخت پروفیل‌های فلزی (مخصوصاً از جنس آلومینیم) می‌توان با اتصال آن به اسکلت ساختمان یک قسمت عایق پروفیل چوبی یا پلاستیکی بین آن‌ها نصب کرد تا تلفات حرارتی کاهش یابد.

البته از نظر تلفات حرارتی پنجره‌های آلومینیمی مناسب نیست بلکه پنجره‌های چوبی بهتر است. به علاوه، پنجره‌های باقاب رینیل و فایرگلاس عالی محسوب می‌شوند.

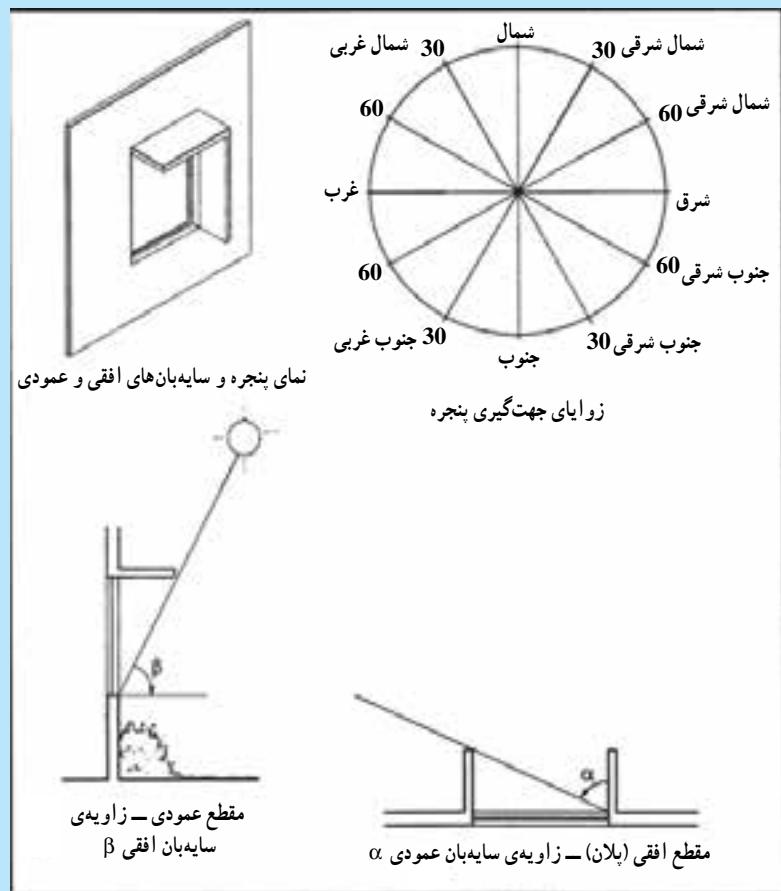
۱۴-۹-۲- عایق‌کاری حرارتی بازشویی غیرشفاف: در درهای فلزی، مخصوصاً درهای آلومینیمی، چون مقاومت حرارتی آن‌ها بسیار پایین است، در صورتی که دو طرف درب اختلاف دما داشته باشند تلفات حرارتی زیادی دارند از این‌رو بهتر است از درهای بی‌وی‌سی (که اخیراً رایج شده است) و چوبی که شرایط حرارتی قابل قبولی دارند استفاده شود. ضمناً می‌توان جهت افزایش مقاومت حرارتی در، بین دو لایه در عایق پلی اورتان یا ... تزریق نمود (شکل ۱۴-۳۸). که تلفات حرارتی درها را می‌توان با

شکل ۱۴-۳۸ - در میان پر با انواع عایق‌های حرارتی

شکل ۱۴-۳۹ - سایهبان سبب می‌شود در تابستان آفتاب به داخل نتابد

شکل ۱۴-۱۴- زاویه‌ی سایهبان (افقی α و عمودی β) و زوایای جهت پنجره

مطالعه آزاد

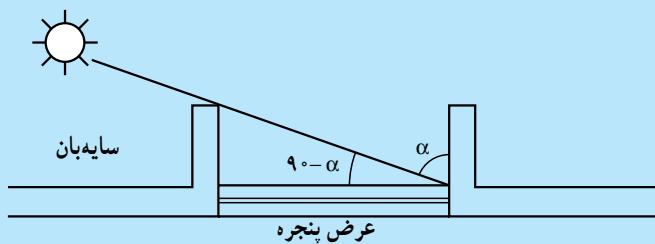
جدول ۱ - زاویه‌ی سایه‌بان (افقی α و عمودی β) بر حسب موقعیت جغرافیایی ساختمان و جهت‌گیری پنجره

۳۷°		۳۵°		۳۳°		۳۱°		۲۹°		۲۷°		۲۵°		عرض جغرافیایی	
عمودی	افقی	نوع سایه‌بان													
-	۶۰°	-	۶۰°	-	۶۰°	-	۶۰°	-	۶۰°	-	۵۵°	-	۵۵°	جنوی	
در ۷۵° غرب پنجره	-	در ۷۵° غرب پنجره	-	در ۷۰° غرب پنجره	-	در ۷۰° طرفین پنجره	-	در ۷۰° طرفین پنجره	-	در ۶۵° طرفین پنجره	-	در ۶۵° طرفین پنجره	-	شمالي	
-	۵۰°	-	۵۰°	-	۴۵°	-	۴۵°	-	۳۵°	متحرک	-	متحرک	-	شرقی	
متحرک مقابل تمام پنجره	-	غربي													
در ۷۰° در شرق پنجره	يا	در ۶۵° در شرق پنجره	يا	در ۵۵° در شرق پنجره	يا	در ۵۵° در شرق پنجره	يا	در ۵۵° در شرق پنجره	يا	در ۴۵° در شرق پنجره	-	در ۴۵° در شرق پنجره	-	۳° شمال شرقی	
در ۴۰° در شرق پنجره	يا	در ۳۵° در شرق پنجره	يا	در ۳۰° در شرق پنجره	يا	در ۲۵° در شرق پنجره	يا	در ۴۵° در شرق پنجره	-	در ۴۰° در شرق پنجره	-	در ۴۰° در شرق پنجره	-	۶° شمال شرقی	
-	۶۰°	-	۶۰°	-	۶۰°	-	۶۰°	-	۵۵°	-	۵۰°	-	۴۵°	۳° جنوب شرقی	
-	۵۵°	-	۵۵°	-	۴۵°	-	۴۵°	-	۴۰°	متحرک	-	متحرک	-	۶° جنوب شرقی	
در ۴۵° در غرب پنجره	-	در ۴۰° در غرب پنجره	-	۳° شمال غربي											
متحرک مقابل تمام پنجره	-	۶° شمال غربي													
در ۴۰° در غرب پنجره	و	در ۳۰° در غرب پنجره	و	در ۴۰° در غرب پنجره	و	در ۴۰° در غرب پنجره	و	۳° جنوب غربي							
متحرک مقابل تمام پنجره	-	۶° جنوب غربي													

جهت پنجره

مثال — ساختمانی در تهران، با عرض جغرافیایی 37° درجه، واقع است. در صورتی که ارتفاع پنجره‌ای $8/1/2$ متر و طول آن $1/2$ متر باشد و بخواهیم در فصل تابستان آفتاب به پنجره تابد عمق با حاشیه‌ی سایه‌بان افقی و عمودی پنجره‌ی جنوبی و شمالی چه قدر باید باشد؟

حل: از روی جدول زیر با عرض جغرافیایی 37° زاویه‌ی تابش افقی و عمودی را می‌نویسیم :

۳۷°		عرض جغرافیایی
عمودی	افقی	نوع سایه‌بان
-	60°	جنوبی
75° در غرب پنجره	-	شمالی

شکل ۱۴-۴۱—پلان سایه‌بان عمودی

الف — سایه‌بان عمودی

- ۱— سایه‌بان عمودی پنجره‌ی جنوبی — با توجه به نوع سایه‌بان (عمودی) و جهت دیوار (جنوبی) و عرض جغرافیایی (37° درجه) [سطر اول و ستون آخر جدول ۱] پنجره‌ی جنوبی نیازی به سایه‌بان عمودی ندارد.
- ۲— سایه‌بان عمودی پنجره‌ی شمالی — با توجه به نوع سایه‌بان (عمودی) و جهت دیوار (شمالی) و عرض جغرافیایی (37° درجه) [سطر دوم و ستون آخر، زاویه β برابر 75° در طرف غرب پنجره می‌باشد] (جدول ۱)

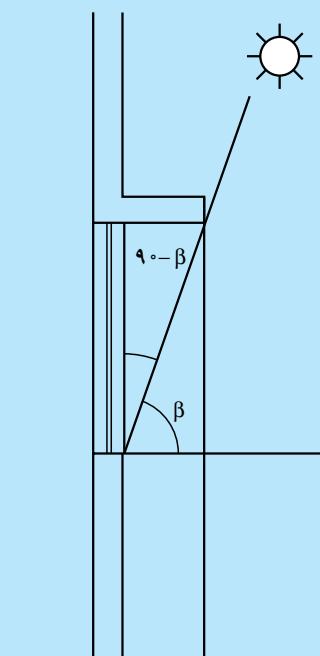
$$\text{حاشیه‌ی سایه‌بان} = \frac{\text{حاشیه‌ی سایه‌بان}}{\text{عرض پنجره}}$$

$$\text{عمق سایه‌بان} = \text{tg}(90^{\circ} - 75^{\circ})(1/2) = 0/27 \times 1/2 = 32 \text{ cm}$$

عمق سایه‌بان 32 سانتی‌متر در ضلع غربی

ب — سایه‌بان افقی

- ۱— سایه‌بان افقی پنجره‌ی جنوبی — با توجه به جهتگیری پنجره (جنوبی) و عرض جغرافیایی (37° درجه) و نوع سایه‌بان (افقی) [سطر اول و ستون مقابل آخر] زاویه‌ی α برابر 60° درجه می‌باشد (جدول ۱).

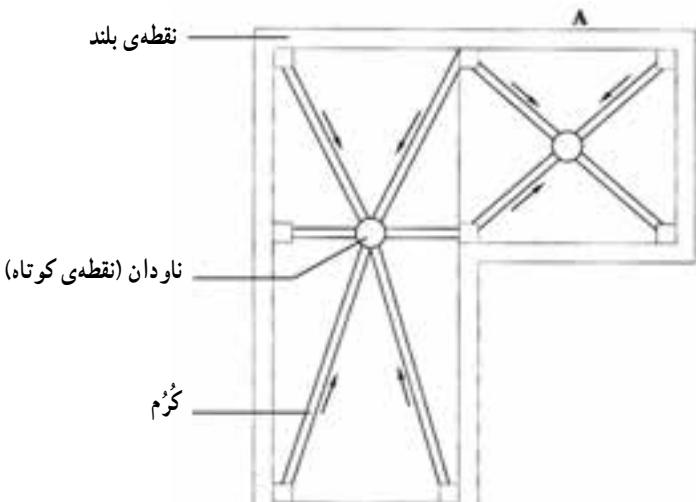
شکل ۱۴-۴۲—سایه‌بان افقی

$$\text{حاشیه (عمق) سایه‌بان} = \frac{\text{ارتفاع پنجره}}{\text{tg}(90^{\circ} - \alpha)}$$

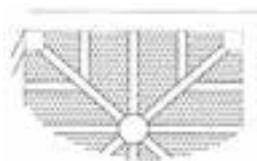
$$\text{حاشیه (عمق) سایه‌بان} = \text{tg}(90^{\circ} - 60^{\circ}) \times 0/8 = 0/46 \text{ m}$$

$$\text{حاشیه (عمق) سایه‌بان} = \text{tg}(90^{\circ} - \alpha)$$

- ۲— سایه‌بان افقی پنجره‌ی شمالی — با توجه به جهتگیری پنجره (در دیوار جنوبی) و عرض جغرافیایی (37°) و نوع سایه‌بان (افقی) [سطر دوم (شمالی) و ستون مقابل آخر (افقی)] زاویه α خط تیره می‌باشد (جدول ۱) پس پنجره‌ی شمالی نیاز به سایه‌بان افقی ندارد.

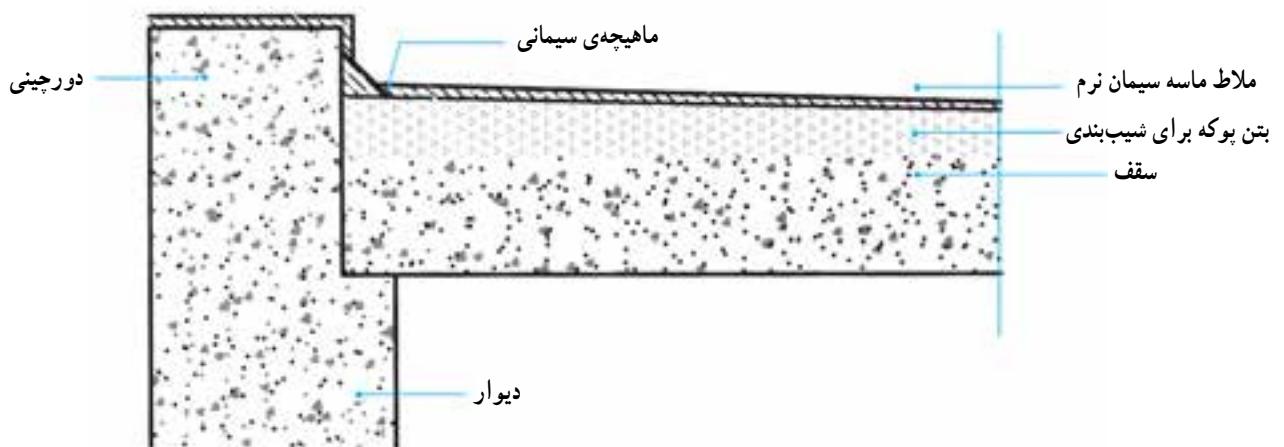
شکل ۵-۸- پلان گرم‌بندی پشت‌بام

شکل ۶-۸- جزییات A، نحوه‌ی تقسیم‌بندی
گرم‌ها و ریختن بتن پوکه بین آن‌ها

نرم کاملاً صاف) روی بتن سبک می‌کشند و در گوش‌ها به‌خاطر جلوگیری از شکست عایق، ماهیچه‌ای با ملاط سیمانی به‌وجود می‌آورند و ملاط سیمانی را تا روی دورچین ادامه می‌دهند. سقف آماده‌ی اجرای عایق رطوبتی است (شکل ۷-۸).

- در فواصل به‌وجود آمده، بتن سبک (پوکه معدنی - پوکه صنعتی یا خرد آجر) می‌ریزند و آن را تسطیح می‌کنند. حداقل بتن سبک باید ۵ سانتی‌متر ضخامت داشته باشد.
- یک لایه ملاط ماسه سیمان (مخلوط سیمان و ماسه) می‌گذارند.

شکل ۷-۸- زیرسازی سقف و دست‌انداز برای عایق‌کاری